

EMLÉKFÜZET
AZ ORSZÁGOS KÖZÉPPONTI OLTÁREGYESÜLET
75 ÉVES JUBILEUMÁRA

(Az Örökimádás folyóirat július – augusztus – szeptemberhavi számaként.)

Kiadja az Országos Középponti Oltáregyesület, Budapest, IX., Üllői-út 77. szám.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltárszentség imádása s szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül kiadja a BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BUDAPEST, IX., ÜLLŐI-ÚT 77.

Előfizetési ára egy évre P 2.50

*

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: *Glatifelder Gyula dr.*: A jubiláló Oltáregyesület. — *Székely László dr.*: Uram, szerettem házad ékességét. — *Eöri János*: Az Üdvözítő forrásainál. — *Kerner István dr.*: Az örökimádás jelentősége és korszerűsége. — *Tiefenthaler József dr.*: Oltáregyesület és lelki élet. — *Mészáros János dr.*: Az Oltáregyesület a budapesti piébániákon. — *Mátrai Gyula dr.*: Az Oltáregyesület temploma. — *Olcsvay Géza*: Az örök táplálékról. — *Miklósi László*: Dicsérsérjétek az Urat. — *Valkony Ferenc*: Mikor Jézus alszik. — *Krónika*.

A Központi Oltáregyesület hivatalos lapja az

„ÖRÖKIMÁDÁS“

című havonként megjelenő folyóirat. Tartalma a jelen Emlékfüzetéhez hasonlóan, a legméltóságosabb Oltárszentségről, a lelkiélet kérdéseiről s az Oltáregyesület életéről szól. Előfizetési ára egy évre 2 P 50 fill., mely két részletben is fizethető. Kiadja a Központi Oltáregyesület Budapest IX. kerület Üllői-út 77. szám.

A gyermekeknek a szentségi Úr Jézussal való lelki kapcsolatait ugyancsak a Központi Oltáregyesület kiadásában megjelenő

„JÉZUSOM ÖRÖMÖM“

című képes havi folyóirat van hivatva előmozdítani. Előfizetési ára egy évfolyamra (szept.—június-ig) 1 P 60.

A JUBILÁLÓ OLTÁREGYESÜLET.

Irta: Glattfelder Gyula dr., csanádi püspök.

LEGRÉGIBB hitbuzgalmi egyesületünk háromnegyedszázados jubileumát üli, ebből az alkalmából méltó megemlékezni azon nagy érdemről, melyet e hosszú idő alatt Isten dicsőségére, a lelki élet gyarapítására a hazának tett. Ha az Oltáregyesület alapgondolatát egy mondatban akarnók kifejezni, legmegfelelőbb módon a zsoltáros szavát alkalmazhatnók: «Emészt a buzgóság a te házad ékességeért..» E szervezet tagjai maguk számára semmit sem kívánnak, csak adni akarnak Istennek azt, amit ember csak adhat, embertársaiknak pedig a legnagyobbat, amit akarhatnak, Istent. Az oltár körül tömöríteni a hívek ezreit s gondoskodni arról, hogy az oltár Királya, a kenyér leple alatt köztünk trónoló Úr Jézus ne maradjon magára, hanem egyesüljön körülötte a hódolóknak serege, oly nemes célkitűzés, mely már magában minden emberi dicséretet megérdemel. De mikor az Oltáregyesület ezen feladatát teljesíti, akkor egyúttal a legnagyobb jótéteményt műveli tagjaival és azokon keresztül a hívek legszélesebb rétegeivel, mert az önkéntes áldozatért oly jutalomban részesíti őket, melyhez hasonlót semmiféle más szolgálattal elérni nem lehet. A szívekbe árasztja a szentségi Jézusnak kegyelmét, s ez kivirágoztatja azokban azon erényeket, melyekkel azokat gazdagítja, kik szeretettel viseltetnek vele szemben.

Ennek a kölcsönös vonzalomnak és barátságának csak külső jele, az örömteljes hívő lelkesedésnek csak hangsúlyozása az a gondoskodás, melyet az Oltáregyesület tagjai az Úr házában külső ékesítése és díszítése terén tanusítanak. Talán meg sem lehet számlálni a templomokat és oltárokat, amelyeket az Oltáregyesület felékesített s még kevésbé lehet számbavenni azokat az áldozatokat, melyeket nemcsak jómódban élő, de legszegényebb sorban tengődő hitbuzgó lelkek hoztak, hogy szent szertartásaink méltóbb keretben folyjanak le s a legszegényebb

helyen is a legelhagyottabb kápolnában is díszes szerelvények bizonyítják, hogy a mi üdvözítő Jézusunk Úr és Király minden helyen s ha véletlenül az anyagi szegénység eme külső bizonyítást nehezzé tenné, oda a hívő buzgalom és a lelkek királya iránt érzett hódolat elsiessen s a maga áldozatával bizonyítsa, hogy nincs a földnek egyetlen pontja sem, amelyen az Ő királyi méltósága és dicsősége a neki kijáró díszet, de minden dísznél ékeesebb szeretetet nélkülöznél.

Akik a katolikus lélek mélységeibe behatolni nem tudnak s ennél fogva ezt a hitbuzgalmi tevékenységet értékelni sem képesek, úgy vélekedhetnek, hogy az a munka, melyet az Oltáregyesület e téren kifejt, nem nagyjelentőségű. De ez nagyon téves és szűkkeblű felfogás. Mert egy munka értékét nemcsak a számok és méretek döntik el, hanem azok a titkos hatások, melyeket a lélek mélyén élér s amelyek sokszor nem is sejtett vonatkozásokban érvényesülnek. Az Oltáregyesület a lelki élet legmélyebb alapjainál fejti ki az ő tevékenységét s ezért van kiszámíthatatlan hatása az egész életre. Szeretettésk meg az emberekkel az Úr Jézust s akkor megszerettették velük azt az egész életrendet, melyet a kereszténység jelent, s azzal együtt képessé tették őket mindazon erények gyakorlására, amelyek a legtökéletesebb polgári rend, műveltség és boldogság felépül. Minden társadalmi, tudományos vagy gazdasági tevékenység hiábavaló részünkről, ha elsősorban nem biztosítjuk a ragaszkodást és szolgálathétszégét a katolikus hit és erkölcs forrásával, az üdvözítő Jézussal szemben. Épp azért az Ő imádása, erre vállalkozó hűveinek megszervezése, trónjának és palotájának fölékesítése nem néhány órai elfoglaltság, vagy több-kevesebb pengő értékű anyag, hanem lelki összeforradás Ővele, azért, hogy a templomban egymásra találván az életben is minden úton együtt haladjunk Ővele s azt megszenteljük s úgy Hozzá, mint istenes felfogásunkhoz méltóvá tegyük.

Nem véletlen dolog, hogy az Oltáregyesület legrégibb tagjai közül kerültek ki a katolikus megújulás és társadalmi tevékenység vezető tényezői világszerte és Magyarországon is. Azok a jámbor lelkek, akik egy Kanter Károly feledhetetlen vezetése alatt ájtatosságukat oly buzgón végezték az Oltáriszentség előtt és az ország templomainak ékesítéséről oly áldozatosan gondoskodtak, nemcsak egy-két jámbor órát töltöttek el a templom misztikus csendjében, hanem az Úr Jézussal folytatott intim társalkodásból s az oltárról nyert indítások hatása alatt elsősorban nyerték fogékonyságot minden katolikus jótékonyági, kulturális és közéleti tevékenységre s lettek az a kovász, mely az addig mozdulatlan magyar katolikus társadalom tömegeit megerjesztette s abból a lelki felbuzdulásból, mely az Oltáregyesületből indult el, merített ihletet, bátorságot és tettekhétszégét minden más kezdeményezés, mely Magyar-

URAM, SZERETTEM HÁZAD ÉKESSÉGÉT.

Uram, szerettem házad ékességét,
Hozz oszlopok közt meghúzódó csendet,
Hozz hallgatag, a mélybeszédű békét.

Megszerettem a csarnokod homályát,
Ivei vágyas égbe nyújtózását,
Melyek merészek, mint az égi pályák.

Cornya úgy tűnt föl, mint hatalmas szózat:
Amint kinyúlik az ottfennvalókért,
S inti a hajszás, lármás rohanókat.

Szent küszöbén megállt az utcalárma,
És leolvad a lélekről a békó,
És szállton száll, mert szabad lett a szárnya.

Erős fala úgy tűnt föl, mint a bástya,
S a boltozat úgy domborult felette,
Mint a jó Isten ránk terült palástja.

Pillérei meg elvarázsolt lelkek,
Kik szétágazó, gyenge karjaikkal
Megadón hordják a rájuk róit terhet.

Jó volt nézni a méla szép homályba,
Melybe a napfény színesen szüremlik
S hiven pislog a kedves öröklámpa.

Hogy vitt, emelt a fehér, tornyos oltár,
Hogy ringatott el árján a zsolozsma,
Hozz lélekmélyről felgomolygó zsolttár!

Szép volt, ha csendet ihatott a lelkem;
Szép volt, ha megnőtt, felzúgó tömegnek
Együtt sodródó kis atomja lettem.

Uram, szerettem házad ékességét —
Szerettem ott Te megtöretett tested
S kiontott véred örök jelenlétét.

Elmém azért veti le itt saruját,
Mert tudja, hogy itt a Te szíved-dobban,
Mert magán érzi Istenének ujját.

Mert te vagy itt a lélek tanítója,
Kenyere, papja, orvosa és írja,
Jóbarátja, jegyese, szószólója.

Hozz a föld ellen felgyűlnék a vádak,
Mert nagyra nőtt az ima-deficitje,
Te helyette is imádogd Hítyádat.

Hozz imádságunk hányaveti, gyatra,
Te példáddal tanítasz meg a lelkes,
Engedelmes, rejtőző alázatra.

Szép szentélyedből mennyi mindent láttál!
Ki tudná azt számokban kifejezni,
Hány ezren voltak, akiket megáldtál!

Hozz hálálflanság fellegeit látván
Hányszor derült imád a zürzavarra,
Mint békét jelző tűndöklő szívárvány!

Hány léleknek kegyetlen viharára
Sütött fel napként a monstrenciának
Fellegoszlató, tiszta napsugára!

És amikor már nem volt sehol mentség,
Hányszor lettél Te menekvés hazánknak,
Te végtelenül jó Oltáriszentség!

Ó valljatok, gyorsan lepergett évek,
Hányszor ment ki e tiszta Beteszdből
Uigasztalt szív, megmentett emberélet!

Szívem elfogja hódoló alázat
És meghatódott, mélyről buzgó hála:
Uram, szerettem, szeretem a házad...

Székhely László.

A Budapesti Országos Középponti Oltáregyesület templomában, az *Örökimádásban*, Budapest, IX., Üllői-út 77., mindennap reggel 7 órakor van a legméltóságosabb Oltáriszentség kitétele, szentségbetétel pedig délután nyegyedhatkor kezdődő szentséges áldás után, kivéve csütörtököt, amikor a szentségi áldás után is kitéve marad a legfőlségesebb Oltáriszentség.

Az Üdvözítő forrásainál

OLTÁRAINKNAK nemcsak díszje, hanem elengedhetetlen kelléke, úgyszólván szerves alkotórésze is a feszület. Minden tabernákulum fölött, soknak az ajtáján is, ott tündöklék a maga fenséges egyszerűségében a szentkereszt. Szigorúan tilos a szentmiseáldozat bemutatása olyan oltáron, amelyikről hiányzik a feszület. Megvolt az Anyaszentegyháznak minden oka arra, hogy ezt valamennyi oltárra kötelezőleg előírja. Állandóan és élénken figyelmezteti ezzel az áldozatot bemutató papot és hívőket egyaránt arra, amit mindenkor hitt és vallott s amit a trienti szent zsinat így foglalt szavakba: *«Az Eucharisztia áldozata semmi más, mint a kereszten vérontással egyszer bemutatott áldozatnak megújítása»*. És emlékeztet arra, hogy a tabernákulumban a kenyér színeinek leple alatt ugyanaz a szentséges test van jelen, *«mely érettünk adatott»* (I. Kor. 11, 24) áldozatul a keresztfán s amely érettünk és nekünk adatik most is, mindennap, a világ végéig, üdvösségre-éhes lelkünk táplálására.

A kereszt oltárán, a Golgota áldozati máglyájának tüzeiben tehát nem hamvadt el Üdvözítőnknek áldott teste; ez az áldozati tűz most is, állandóan ég a szentmisékben; annak az isteni áldozatnak csak a szenvedése szűnt meg abban a pillanatban, mikor *«hangos szóval kiáltva lehajtá fejét s kiadá lelkét»*, de nem szűnt meg a halála; állandóan tart oltárainkon az ő szenvedésnélküli, megdicsőült halála mint *«ama legnagyobb jutó pillanatnak örök lerögzítése, megállítása isteni terhével és eseményével együtt; az a szentséges vér kiömlött ugyan, de nem szikkadt föl, mikor lecsurgott a keresztfára törzsén; a keresztút kövezete, a Kálvária pora és sziklái nem tudták elnyelni és megemészteni: mint isteni folyam ömlik tovább végig a világon az oltárok zsilipjein keresztül s viszi az életet mindenhová s hordozza az életet millió bárkáit az üdvösség oceánja felé; azt a szent testet édesanyja öléből csak néhány órára kapta meg a sziklasír, hogy megdí-*

Az Országos Központi Oltáregyesület temploma: az «Örökimádás».

csöülve : élve adhassa vissza a világnak, hogy általa *«élete legyen és bővebben legyen»* (Já. 10, 10) ; ez a test, most és mindig, feltámadásának és mennybe-menetelének győzelmi menetében, itt lebeg oltáiraikon, monstranciáinkban s

Az Örökimádás szentségmutatója.

szálldos az áldoztató papok kezéből a hívők ajkára s invitálja őket a magasokba, az üdvösségre, *«miként a sas hívogatja fiait a röpülésre»* (Deut. 32, 11) *«és kiterjeszti szárnyait, fölveszi és saját vállain hordozza őket».* (U. o. 32, 12.)

Sem időben, sem térben nem zárult le az Úr Jézusnak üdvözítő munkája ; meg nem gyöngült erővel, lankadatlanul és egyre fényesebb eredménnyel folytatja azt Anyaszentegyházában szentségei mint eszközei által, elsősorban az Oltáriszentséggel; nemcsak hatalmi, hanem személyes jelenlétével is.

1. *Ugyanaz a Krisztus van itt jelen*, akit mi Üdvözítőnknek hiszünk, tudunk és imádunk... ugyanazzal az isteni hatalommal, tudással és jósággal, amit emberi alakban földönjártában bírt és gyakorolt ; ugyanúgy tevékeny most is, mint akkor, mikor szakadatlanul járt-kelt és vándorolt egyik helyről a másikra s mérhetetlen sok jót tett kortársaival, segített rajtuk anyagi és lelki szükségükben egyaránt, többnyire csodával. A tabernákulumban látszólag mozdulatlan, merev forma jelenlétének módja, de lehet-e mozdulatlanak és tétlennek elgondolni a mindenhatóságot, ami ott rejtőzik, azt a

mindenhatóságot, amely a végtelen jósággal, az isteni Szívvel van örök harmoniában? Ki merné tagadni, hogy *«erő sugárzik ki belőle és meggyógyít mindeneket»* (Luk. 6, 14), kik élő hittel és bizalommal hozzája fordulnak segítségért? Ki merné kétségbevonni, hogy mérhetetlenül sok az

a kegyelem, ami immár 19 évszázadon át árad a tabernakulumból a lelkekre? A könnyek, a bánat kegyelmei, a vigasztalás, a megnyugvás, a megvilágosulás és erőrekapás tengernyi sok kegyelmei, amikről a világ nem tud, nem akar tudni, vagy nem tudhat. Ha azzal a lelkülettel megyek a tabernákulum felé s azzal az élő

hittel borulok le előtte, hogy ott isteni tanítómeszterem van jelen, az örök mintakép, akiben minden erény összpontosítva izzik; továbbá törvényhozóm és királyom, akinek engedelmeskednem kell; mindentlátó megfigyelóm, aki elől el nem bújhatok; s örök bírám, aki majd hajszálnyi pontossággal ítéli meg legkisebb tettemet is: vajjon ilyenkor nem az üdvösség útján járok-e? Ha hiszem és tudom, amint hinnem és tudnom kell, hogy az Oltáriszentségben Üdvözítőm van jelen, az egyetlen, «*akin kívül másban nincs üdvösség*» (Ap. Cs. 4, 12) s «*aki nélkül semmit sem tehetünk*» (Já. 15, 5), mennyire az oltárba kell kapaszkodnom életem minden szenvedése, megpróbáltatása és vihara közepette, bárhonnét jöjjön is az. Mélységes hitre vall a közép-kornak az a szokása, hogy a büntető hatalom

elől menekülő még oly nagy vétkes is bántatlan és sértetlen maradt, ha futása közben bizonyos meghatározott templomnak csak a kilincset érthette el, még inkább, ha besurranhatott, pláne ha a szentélyig juthatott. Örök életünk és üdvösségünk mentve és biztosítva van halálos ellenségünk, a gonoszlélek elől, *ha asyllumunknak, menedékhelyünknek az oltárt, a tabernákulumot*

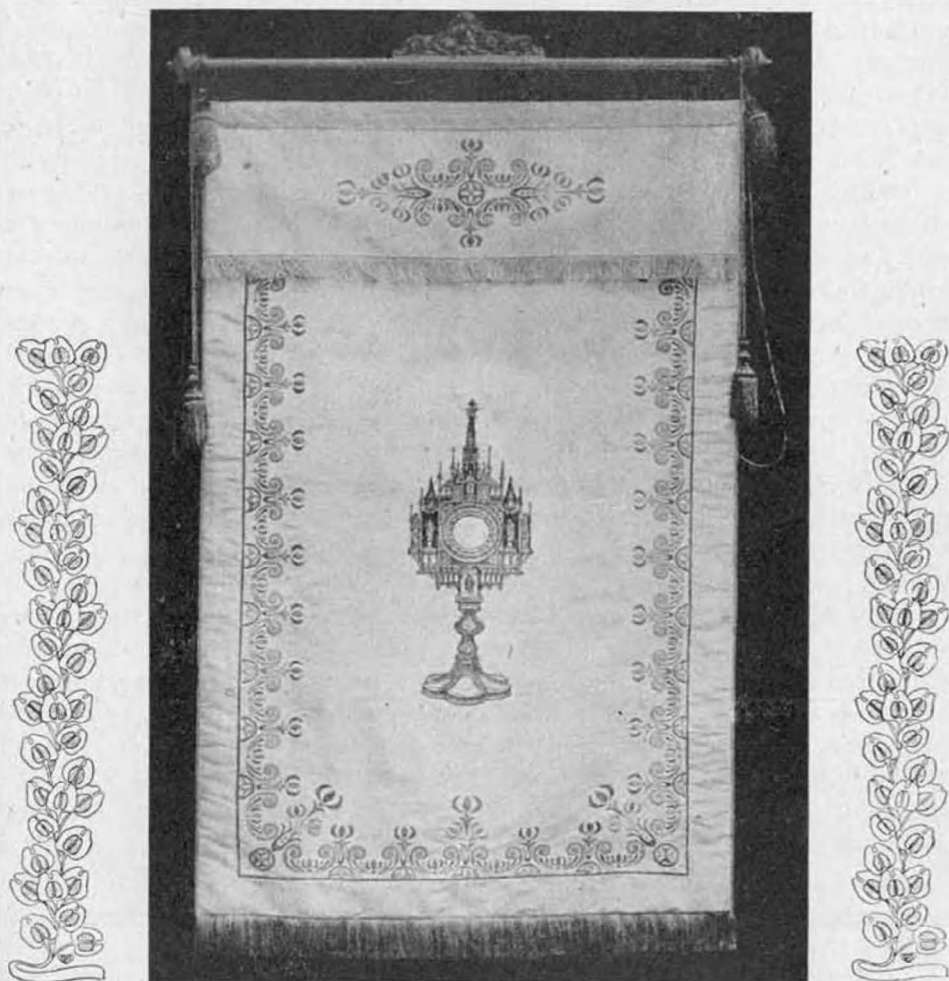
Az eucharisztikus gyermekszövetség központi zászlaja.

tekintjük. Ha indokolt az, hogy a Szűzanyát és a szenteket segítségül hívjuk az üdvösségünkért vívott harcban, akkor százszor indokolt az, ha az eucharisztikus Úr Jézus oltalmába ajánljuk magunkat. Minden áldást a monstanciával vagy ciboriummal ezzel a gondolattal fogadok...

Mindezek a kegyelmek, melyek az örök üdvösséggel kapcsolatban a legméltóságosabb Oltáriszentségből csupán a «valóságos jelenlét» révén mint «az emberek iránti isteni szeretetnek gazdagságai kiömlenek» (Trid. sess. XIII. cap. 2.) a lelkekre, mindezek a személyesen jelenlevő Úr Jézusnak közvetlen ajándékai, természetes és észszerű, de közelebből meg nem határozható következmények, amiket az isteni irgalom más úton-módon is osztogat. Az Eucharisztiaának különleges szentségi hatásait örök üdvösségünk szolgálatában a szentmiseáldozat és a szentáldozás közvetíti.

2. Hogy a *szentmisének*, akárcsak a Golgota keresztáldozatának is, *egyik főcélja megváltásunk és üdvözítésünk*, az egyszer véghezvitt megváltásnak és kegyelmeinek folytatólagos közvetítése és alkalmazása az egyes emberekre s az egyéni üdvözítés, kitűnik világosan a trienti szent zsinat meghatározásából: «Aki azt állítja, hogy a szentmise csak a dicsőítés és hálaadás áldozata, vagy hogy csak emléke a keresztáldozatnak s nem egyúttal engesztelőáldozat, vagy hogy csak annak használ, aki (a szentséget) magához veszi s hogy azt nem lehet bemutatni az élőkért és holtakért, a bűnök és büntetések eltörléséért, elégtételül és más szükségleteinkért (aki ilyesmiket merne állítani) legyen az Egyházból kiközösítve. (Sess. XXII. cap. 9. can. 3.) Igazán lapidáris összefoglalása a szentmiseáldozat jellegének és hatásainak! Hangsúlyozva emeli ki a szent zsinat a megváltást és üdvözítést célzó rendeltetését a szentmisének, mikor így beszél: «Föláldozta magát egyszer az Atyaistennek a kereszt oltárán, mikor bekövetkezett halála, hogy ezáltal örök üdvösségünket munkálja»; *ennek a vérontással végbevitt áldozatnak gyümölcseit a legbőségesebben a szentmise közvetíti.* «Ez az áldozat valóságos engesztelés és azt eredményezi, hogyha igaz szívvel és helyes hittel, félelemmel és tisztelettel, tökéletes bánattal és penitenciával járulunk Isten elé, irgalmat találunk és kegyelemre lelünk alkalmas segítség formájában. Ezen áldozat által u. i. *az Uristen megengesztelődve a bűnbánat kegyelmét és ajándékát adja, bűneinket és vétkeinket, ha mégoly nagyok is, megbocsátja.*» (Cap. 2.) Éppen a bűnbánat kegyelmére van elsősorban szükségünk, hogy örök célunkat elérjük. S ha ezt, a legnagyobbat és legfontosabbat, eszközli és közvetíti a szentmise, még inkább a többi ezer és ezernyi segítőkegyelmet, amiknek felsorolása itt lehetetlen, amik összpontosulva, végeredményben mind és kizárólag örök üdvösségünket szolgálják. Ne csodálkozzunk tehát azon, hogy szent Pál apostol Krisztust dicsőítő himnuszai-ból a szentmisére célozva ilyen akkordok csendülnek fel: «*Föláldoztatván, örök üdvösség oka lett mindazoknak, kik engedelmeskednek neki.*» (Hebr. 5, 9.)

«Örök papsága van és mindörökre üdvözítheti azokat, kik általa járulnak az Istenhez, mindenkor élvén az érettünk való közbenjárásra». (Hebr. 7, 25.)
 «Krisztus szeretett minket és önmagát adta érettünk Istennek kellemes illatú

Az Oltáregyesület központi körmenetes (új) zászlaja.

ajándéku és áldozatub) (Ef. 5, 2.), «kiben váltságunk vagy on az ő vére által s bűneink bocsánata.» (U. o. 1, 7.)

3. Az Eucharisztia üdvözítő kegyelmei zuhatagszerűen a szentáldozásban áramlanak a lelkekbe. «Mikor Üdvözítőnk e világból Atyjához készült s e szentséget alapította, azt akarta, hogy ezt mint lelki eledelt vegyék maguk-

hoz az emberek, hogy táplálja és erősítse azokat, akik az ő életéből élnek, amint mondotta: aki velem táplálkozik, az élni fog általam; továbbá mint ellenszert, amely megszabadít a bocsánatos bűnöktől és megóv a halálosaktól». (Trid. sess. XIII. cap. 2.) A szentáldozás a legbensőbb egyesülés magával a minden tisztaság és szentség szerzőjével, a kegyelmek kútforrásával. Ha már önmagát közli velünk e legszentebb aktusban, ami katolikus lélek számára egyáltalán elképzelhető, egész természetes, hogy *mindenét* odaadja, *neki adja befogadóképességének legnagyobb mértéke szerint*. A lélek szeretetét (a már meglevő megszentelő kegyelmet) fölizsítja, amennyire az izzásba hozható. Önmagához méltó isteni tendenciája, hogy a vele egyesülő lelket minél hasonlóbbá tegye önmagához, eltüntesse a különbségeket (a bocsánatos bűnöket), a maga szárnyalását és lendületét közölje vele (a különféle erényeket), hogy a lélek, ez az isteni parázs teljesen belevegyüljön szentséges Szívének lángoló tűztengerébe, ahogy szent Pál apostol a gyöngye emberi nyelv legerősebb kifejezésével mondja: «*Élek, de már nem én, hanem Krisztus él bennem*» (Gal. 2, 20.), az a Krisztus, aki ugyanezt a gondolatot legősibb eredetiségében így fejezte ki: «*Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad és én őbenne*». (Já. 6, 57.) «*Aki pedig bennem marad és én őbenne, sok gyümölcsöt terem*». (Já. 15, 5.) Szent Ágoston ezen az alapon így beszélteti Krisztust a lélekhez: «*A nagyok eledele vagyok; növekedj és végy magadhoz; de jegyezd meg, hogy nem engem alakítasz magaddá, mint a testieledelt, hanem te változol át énbelém*». (Vallomások VII. 10.)

Ezek után hogy is imádkozhatnék másképp, mint így: «*Uram Jézusom! Valahányszor magamhoz veszem szent testedet, teljek el minden égi áldással és kegyelemmel. — Irgalmad segítségével legyen szabad a bűntől és ment minden háborúságtól. — Szent tested vétele szolgáljon az örök életre. — Legyen testem és lelkem védelme és gyógyulásom eszköze. — Utolsó órámban engedd, hogy fogadhassam az üdvösség kelyhét . . . s megmeneküljek ellenségeimtől s ne mint az érdem mérlegelője, de a bocsánat osztogatója engedj be szentjeid társaságába*». (A szentmise kánonja szerint.)

Eöri János.

Az Oltáregyesület 75 éves jubileumát ünnepélyes háromnapos ajtatossággal üli meg november 4-én, 5-én és 6-án az Örökimádásban. Mindennap reggel 9 órakor főpapi szentmise. Délután 5 óra 15 perckor jeles szónok szentbeszéde a legméltóságosabb Oltáriszentségről, utána ünnepélyes áldás. November 6-án az áldás alatt ünnepélyes Te Deum. Az áldást megelőzően 4 órakor az Oltáregyesület jubiláris kiállításának a megnyitása. Kiállítás után — mint minden évben — most is szétküldjük az összes kiállított tárgyakat a szegény templomoknak, melyek számára egyházi szereket kértek.

Az örökimádás jelentősége és korszerűsége.

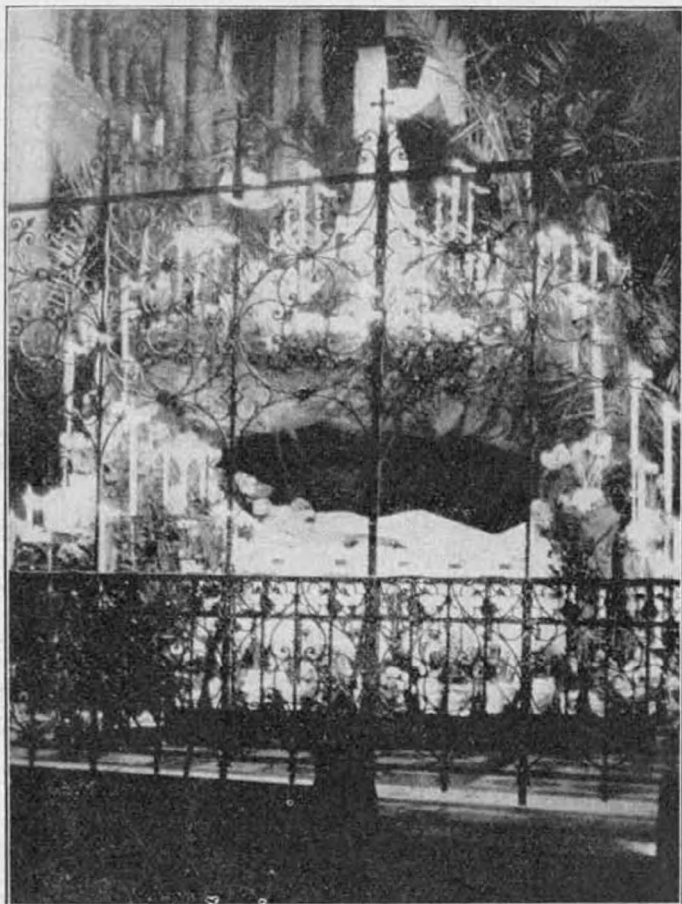
EMBERI törekvés ma mindenben keresni az igazi értéket s aszerint becsülni, használni azt. A nevelés jelszava lett: az értékek keresésére és helyes megbecsülésére nevelni az ifjúságot. E törekvés észszerűségét senki sem tagadja. Nem csoda, ha még vallási dolgainkban is fölvetik sokan a kérdést: van-e ennek vagy annak vallási intézménynek, istentiszteleti cselekménynek igazi értéke? Bír-e még az a huszadik század művelt, tanult, fejlett emberének életére valami jelentőséggel? S ha értékét elvesztette, jelentősége megcsökkent, nem volna-e jobb, azt megszüntetni, vagy korszerűbbel helyettesíteni. Így vetődik fel sok ember lelkében a kérdés: az örökimádásnak mi a jelentősége s van-e valami korszerűsége?

I. Korszerűségét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy az istentiszteletnek ez a módja szinte a *XX. század újatossága lett*. Az Oltáriszentség kitétele az oltár trónusára és annak állandó, éjjel-nappal soha meg nem szűnő, örökimádása ismeretlen volt nemcsak az első keresztények előtt, de a későbbi századok előtt is. «Merem állítani — írja Mihályfi Ákos — hogy az eucharisztikus kultusznak ezen megnyilvánulása a liturgia terén van olyan csodálatos fejlődés, mint a technika terén a repülőgép, autó, rádió.»

Az első keresztények idején, az üldözések korában nem voltak templomok égbetörő karcsú tornyokkal. Egyes házakban, földalatti üregekben tartották az istentiszteletet. Szentmise, szentáldozás volt, de az Oltáriszentséget állandóan őrizni és nyilvános tiszteletre kihelyezni nem lehetett. A börtönben sínylődő, vértanuságra készülő keresztények megerősítésére diakonusok vagy akolythusok teljesen világi ruhába öltözve a nyakukban csüngő kis szelencében titkon vitték az Oltáriszentséget. A középkor gyönyörű gótikus templomaiban már őrizték. A püspök katedrája vagy a főoltár felett csüngött zsinóron egy ezüst galamb s annak szájában volt egy néhány konzekrált partikula, mely azonban különösebb tisztelet tárgyát nem képezte. Az áhitat, a bensőséges tisztelet tárgya az időben a megfeszített Üdvözítő szent keresztfája volt. Csak midőn a XIII. század eretnekei, majd a protestantizmus fellépése kétségbevonja Krisztus valóságos jelenlétét e szentségben, azóta irányul az Egyház és híveinek figyelme különösebb módon e nagy kincsre. Örökmécsnek fénye hirdeti azóta templomainkban jelenlétét. Mind gyakrabban helyezik oltárra, hogy hitet tegyenek mellette. Egyre nagyobb áhitattal imádják és fokozottabb bizalommal sietnek hozzá. Nemzeti és internacionális kongresszusok védik és terjesztik tiszteletét, férfi és női társulatok alakulnak szünet nélküli tiszteletén és örökimádására.

II. Az örökimádás két dolgot jelent a mi számunkra: Isten állandó jelenlétét és a köztünk jelenlevő Isten állandó tiszteletét.

1. *Isten állandó jelenlétét.* A paradicsomkertnek egykori boldogsága volt a teremtő Isten gyakori érintkezése a képmására és hasonlatosságára teremtett emberrel. A bűn ezt a boldogító leereszkedését a szerető atyának gyermekei körébe megszüntette. Mélységes szakadék támadt ember és

Az Örökimádás szentszrja.

Isten között. A megbántott, szent Isten visszavonult. A bűnös ember lelkiismerete mardosásával magára maradt. A föld virág helyett bojtortant termett, a paradicsomkert síralomvölgygé változott. Isten örök szeretete és mérhetetlen irgalma azonban diadalmaskodott az egyre fokozódó emberi gonoszág felett. «Abban nyilvánult meg az Isten szeretete miirántunk, hogy az ő egyszülött Fiát küldötte Isten a világra, hogy Ő általa éljünk. Ebben

áll a szeretet; nem mintha mi szerettük volna az Istent, hanem mivel Ő előbb szeretett minket és elküldötte az Ő Fiát engesztelésül a mi bűneinkért. (I. Ján. 48.) A próféta előre hirdeti ez isteni szeretet kiadását a földre: «Kisded születik nekünk és fiú adatik nekünk és hivatni fog az ő neve *Emmanuel, Isten velünk.* (Iz. 96.) És az egyház örömmel énekl: «Nincs is más ily nagy nemzet, melyhez oly közel járulnának az istenek, mint *a mi Istenünk jelen van* minden könyörgésünknel». (Deut. 47.) Itt van. Szeretett

Öminenciája az Oltáregyesület kiállításának megnyitásán.

minket és eljött a magas égből a bűnös földre. Szeretett minket s itt akart maradni köztünk, nem akart elmenni. Er setzte sich überwältigt von der Liebe selbst an seine Stelle. Ez remek kifejezés. El kell mennie! Kit tegyen maga helyébe? Szent Pétert? Igen, de ő még az emberi szívnek nem elég. S azért önmagát hagyta itt. Míg az emberi szív vágyik Isten után, addig ő el nem távozik tőlünk. S az emberi szív mikor nem vágyott, mikor nem fog vágyódni Isten után, a legtökéletesebb lény, a minden jóság és szeretet forrása után?

Jesu dulcis memoira, énekl a mézesajkú, ihletett költővel, szent Bernáttal. Édes emlékezés! Emberi sajátság az emlékezés. A hálás szív kedves, bájos virága a nefelejcs. De az emlékezés még nem teljes boldogság.

Sed super mel et omnia eius dulcis praesentia. *Ah, de méznél és mindennél édesebb az Ő jelenléte!* Ez az ég, ez paradicsomkert, ez mennyország. Ezért beszél az Oltáriszentség mennyországáról. Praesentia, jelenlét, *állandó jelenléte Istennek!* Isten velünk e nagy szentségben! Nem kell neki semmit sem szólnia. Nem kell neki járnia, fáradnia. Csak itt legyen, itt éljen és csókolja szívünkbe szeretetét. Nem kell őt szemeinkkel látnunk, csak éreztesse velünk boldogító jelenlétét. Az anyai szívet sem látja a gyermek. Elég neki annak megérzéséhez egy szó, egy tekintet. Itt van köztünk Jézus és éltet minket. Itt van és szeret minket. Itt van és jelenlétével, isteni szeretetével boldogít minket.

2. De ehhez hit kell, tiszta szív kell, de különösen *hódolat és imádás kell*. Kell, hogy igaz hitből fakadó mélységes tisztelet és imádás fogadja őt, mikor láthatatlanul és szinte észre nem vehető csendben leszáll az emberek közé. Kell, hogy a tisztelet, szeretet, hála meleg érzelmei kísérik őt mindaddig, míg az emberek között tartózkodik. Mennél jobban megalázza Ő magát érettünk e szentségben, annál jobban kell nekünk Őt dicsőítenünk, áldanunk és magasztalnunk. Mennél nagyobb és csodálatosabb szeretete, mely e szentségnek forrása lett, annál inkább kell égnie szívünkben az iránta való tisztelet és szeretet tüzeinek. Amit csak az emberi szív áhítata, hálája, szeretete és buzgósága tud neki nyújtani, azt mind oda kell tennie oltárára. Elsősorban imádnia kell őt. Az imádás a vallásos élet legszentebb cselekménye. Az ember tökéletes függésének és alárendeltségének kifejezője. Szinte porba hull az ember és megsemmisül a nagy Szentség előtt az Isten szent fölségének elismerésében és önmaga semmiségének kifejezésében.

«Tibi se cor meum totum subjcit
Quia te contemplans totum deficit».

A láthatatlan Krisztust imádjuk mi itten. Emberi szó hozta le, hogy emberi szív bírassa és emberi lélek imádhassa. Fogva tartjuk őt e nagy Szentségben, hogy tisztelhessük isteni fönségében. Állandóan fogva tartjuk, hogy állandóan imádhassuk. Szent Patrik, az írek nagy apostola naponta 300-szor hajtott térdet Isten szent fölségének imádására, Borgia szent Ferenc 100-szor. Mi a sok térdhajtás helyett egyszerűen odatérde-lünk és Isten szent Fiának imádásától föl sem kelünk. Alacoque szent Margit kis cellájában térdén állva végezte munkáját, hogy a mindenütt jelenlevő láthatatlan Istent imádhassa szüntelen. A jámbor életű de Condre Károlyról írja életrajzírója: «Lelki életének alapja Isten szent fölségének állandó imádása volt».

Ez a hangulat kezd uralkodóvá válni az Oltáriszentség állandó imádásában. Oltárainkra az örökimádásban a szeretet olaja és illata ömlik, angyali szellemek körítik, angyali tiszta szívek hódolata tömjénfüstként

gomolyog körülötte szüntelen. «Míg a király alszik, a szeretet és hűség nárdusza illatozik neki». Mintha minden teremtményt imádására szólítanának: «Jertek örvendezzünk az Úrnak, vigadjunk a mi szabadító Istenünknek. Járuljunk orcája elé hálaadással és zsoltárokkal vigadjunk neki. Mert nagy Isten az Úr és nagy király minden istenek felett. Jertek, imádvá boruljunk le és sírjunk az Úr előtt, ki minket alkotott. Mert Ő a mi Urunk Iste-

Öminenciája az Oltáregyesület kiállításáról távozik.

nünk és mi az Ő legelőjének népe és kezeinek juhai.» (Zsolt. 94.) *Az örökimádás örök tisztelgetés, örök áldás, magasztalás.*

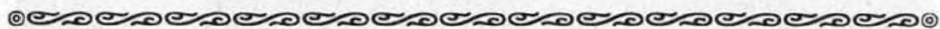
A zsoltáros sírást is említ az Úr színe előtt. Ezt is megteszik a jámbor hívő lelkek, kik Krisztus örök imádására egyesültek. *Az engesztelés imádságuk egyik főcélja.* Szeretik a Mestert és szeretetük tiszta lángolásában igyekeznek állandó kárpótlást nyújtani az állandó megbántásokért. XI. Pius pápa Jézus szentséges Szívének engesztelését sürgeti. Indítóokul az igazságságot és szeretetet jelöli meg. Megadja az engesztelés négyféle módját is: «Engeszteljünk buzgó imádsággal, önként vállalt vezeklési cselekedetekkel a szenvedések türelmes elviselésével és egész életünknek az engesztelés szellemébe való beállítással». Lám, akik a szentségi Jézus állandó imádsására vállalkoznak, egész életüket az engesztelés szellemébe állítják és

nemcsak a maguk bűneiért, de a velük együtt élő emberek sok-sok bűneiért is megengesztelik az Isten szent Fiát Jézus Krisztust. *Örök imáadás, örök engesztelés!*

Örök imáadás levonja engesztelésével, Isten utáni vágyó szeretetével és mélységes tiszteletével az eget a földre. *Örök imáadás örök áldást is jelent!* Az örökimáadás temploma örök áldások helye is az emberek számára. Látható kerubok térdelnek a legszentebb frigyszekrényre szegzett szemekkel és imára kulcsolt kezekkel és eközben láthatatlan kerubok járnak, osztogatván bőségesen Isten kegyelmeit és áldásait az embereknek.

Ó, ki tudná fölérteni azt, hogy mit jelent az emberiség számára az Oltárszentségének örök imáadás. Ezért mondja igen helyesen Prohászka püspök: *«Kevés van még e tiszteletből itt mindlunk»*. Ah, ha kevés van, pótoljátok ki, imádjátok mélységesen, a mélységeket néző lélek szent borzalmával s az isteni nagyságok és magasságok megcsodálásával. Jöjjetek, imádjuk az Urat, ki itt van, ki köztünk van; jöjjetek, felfedeztük. Eljött titokzatosan, de megpillantottuk! *Igen itt van: imádjuk!* Sírjunk, öntözzük könnyeinkkel! Legyen sok könnyesszemű imádkozó köztünk. Mikor a templomba bejöttök, ne nézzetek... csak egy helyre, ahol az Úr lakik. Számotokra nincs más jelen, csak az a nagy Úr, a nagy szeretet Ura s adományozója. *«Boldog ember, aki így jár ki-be szüntelen a szeretet Istenének kapujában.»* (II. Soliloquia.)

Dr. Kerner István.

Az Örökimáadás-templomban minden első pénteket megelőző csütörtökön délután $\frac{1}{4}6$ — $\frac{1}{4}7$ -ig úgynevezett szentóra ájtatosság van, amely a legméltóságosabb Oltárszentségről szóló 3 pontos elmélkedésből és szentségi áldásból áll. A szónok minden pontnál a szószékről 7—10 percig beszél, utána 2—3 perces elmélkedés és egy szentségi ének. A negyedik negyedóra az oltárhoz megy. Elimádkozza a Jézus Szíve litániát vagy más imát, azután Tantum ergo és Genitori után áldás van a Legszentebbel.

Az Örökimáadás-templom minden ájtatossága után imádkozzák az Olaszországban a káromkodások engesztelésére szokásos: *Áldott legyen az Isten! Áldott legyen az Ő szent neve!* stb. fohászokat.

Az *éjjeli szentségimáadás*t az Oltáregyesület mindig propagálta tagjai között. Vannak olyan plébániák, ahol már 24 órás szentségimáadás tud rendezni tagjaival az Oltáregyesület. Központi templomában, az *Örökimáadásban* minden csütörtök és péntek közötti éjjelen van megszakítás nélküli szentségimáadás, amelyre az *első pénteket megelőző éjjelre* női hívek is bejöhetnek előzetes jelentkezéssel. (Az ismeretlenek a plébánosuk ajánlását kell, hogy felmutassák.)

❧ Oltáregyesület és lelki élet ❧

LELKI ÉLET benső valami, melynek természetrajza a lelkiadottságok különbözősége szerint változik. Ahogy az adottságok nevelhetők és stilizálhatók, úgy alakul maga a lelki élet.

A léleknek azonban az ő értelmi és akaratí tehetségeivel legfőbb elhivatottsága megtalálni és elismerni Istent. Éppen ezért a lelki élet legelső feladata az Istenhez tartozás szálait tudatosan erősíteni, ápolni és gondozni. A lélekben a legkitűnőbb lelkiadottságok dacára önmagára hagyottan pogányság sötétsége terjengene. Nem is nevezhető szigorúan véve lelki életnek az, ahol — minden intelligencia dacára — hiányzik az Istenhez való tartozás tudata, melegsége és gondozása. Ehhez persze nem elegendő a természet termő talaja, harmata és napsugara, hanem természetfeletti alap és táplálék: a kegyelem és az Eukarisztia kell. A kegyelemben Isten maga küldi a lényéből kiáradó fénysugarat a lélekbe, mely az értelem és akarat természetes lelki képességeivel szívja magába ezt az isteni önközlést, hogy a lelki élet magasabb, Istentől ihletett szépségeit, affektusait és erényeit kibontsa; a legszentebb Eukarisztia pedig bőséges isteni táplálék ennek a magasabb lelki életnek kibontakozására.

Szentérvnyítás az Örökímádásban : A nagy feszület behozatala.

Az Eukarisztia élet és táplálék Krisztus-Istenből. Az utópia: nem én, hanem Krisztus él énbennem.

Ezt Szent Pál vallotta és minden idők számára megadta az eukarisztikus lelki élet programját, amelyet teljesen csak a túlvilági megdicsőülésben fogunk elérni. Az Eukarisztia hatása alatt az egyszerű, primitív és műveletlen kegyelmi lélekben roppant gazdag lelki élet és szinte hősies erényesség fejlődhetik ki, melyet méltán megirigyelhetnének a világ tudósai és nagyjai, kiket a lét nagy kérdéseinek küszöbén cserben hagy minden tudásuk, míg az eukarisztikus lelki élet ott világít a legtündöklőbbben. Amikor az egyház a mai művelt világban egy zárda-portást: Parzham Konrádot avat szentté, akkor a mondottakat igazolja.

Az oltáregyesület monsrancia, mely az Eukarisztiát tartja magasra és nyújtja a léleknek; és a lélek istenszeretetének mintáját adja. Mert a lelki életet élő lélek nem szűnhetik meg emberi maradni. Vagyis az Istentől táplált lélek embertársi viszonylatban is közeledik a tökéletességhez. Kell, hogy embertársi erényei is kivirágozzanak. Még a kontemplatív lelkek se tudnak az embertársról megfélemedezni. Hiszen érte imádkoznak, expiálnak és a hozzájuk forduló embertárs lelki vezetői. A puszták remetéit csapatosan keresték fel a szenvedő és lelkileg összetört emberek. Sok búcsújáróhely is így keletkezett: eleinte egy szent remete imádkozóhelye volt; egy kép, egy szobor, mely előtt a szent remete imáit végezte. Annál természetesebb, hogy a világban élő, vagy a világgal kapcsolatban élő lelkek-nél keressük az embertársi tökéletesség erényeit.

Az oltáregyesület etekintetben is jól vezeti a lelket. Az oltáregyesület célja kettős. Az egyén, az én eukarisztikus nevelése és tökéletesítése, továbbá az eukarisztikus Krisztus házainak és tábernakulումainak felruházása és díszítése. Az oltáregyesület annak a liturgiának szolgálója, amely Krisztusimádás és léleknevelés egyaránt. A mai liturgikus fellendülés örömmel nyúl az oltáregyesület után, mely a maga módján ugyanazt akarja, mint az a mozgalom, mely a liturgiát közelebb akarja hozni az imádkozó lélekhez.

Az oltáregyesület mintaszerűen képviseli a keresztény ethika alapjait, amikor Eukarisztiából táplálkozó önszeretetre és felebaráti szeretetre nevel.

Az a lélek nem szereti helyesen Istent, amelyik nem szereti embertársait. Legalábbis eukarisztikus lélek nem. Hiszen az Eukarisztia csupa közlés, ajándékozás, segítés. Lehetetlenség elgondolni is, hogy valaki tudatosan merít és táplálkozik a legszentebb Eukarisztiából és részvétlenül tudna elmenni az embertárs baja mellett. És ha ilyen példákat látunk, azt ne rójuk fel a Szentségnek, hanem egyesegyedül az emberi gyarlóságnak és eltévelyedésnek. Az eukarisztikus lelket, mely az isteni kenyéren nevelődik, egyaránt érdekli a felebarát testi és lelki nyomora. Megérti az egyház és a klérus gondját a lelkek üdvösségéért.

Igazi katolikus akció szelleme tölti el, mely karöltve a Krisztus papjával dolgozik, persze elsöben saját maga lelkén, de azután az eukarisztikus Krisztus és a misztikus Krisztus minden gondján.

Világi apostolság gárdája nevelödik az oltáregyesület tagjaiban. És minden katolikus egyesületnél bensöbb és mélyebb módon áll a lélek szolgálatába. Félni kell attól, hogy a kat. akció révén úgynevezett programkatolikusok kerülnek egyházi mozgalmak élére. Lelki katolikusok kellene, kik az Eukarisztia szelleméböl születnek és éppen azért mindenkor fognak bírni azzal az alázatossággal és szerénységgel, hogy a Krisztus papjától engedjék magukat vezetetni. Lelki életet élő katolikusokat, lelki embereket nevel az oltáregyesület és ilyen lelkeket toboroz a klérus mellé.

Az oltáregyesületben nevelödött lelki ember azért jó ember. Jó önmagában véve és jó másokhoz. És mindig lesz ideje és tehetsége, bárminö elfoglalt vagy szegény, hogy az egyház gondját is vállalra vegye. Az oltáriszentséget az egyháztól kapjuk, azért az eukarisztikus lélek, mely az oltáregyesületben nevelödik, a legegysziasabb. Neki az egyház édesanyja. És mikor az eukarisztikus lelken kiverödnek az Eukarisztia erényei, akkor az egyház boldog öntudattal tekinthet rájuk, mert célját ezekben a lelkekben elérte.

Az oltáregyesületi tag első gondja legyen azért intenzív, öntudatos lelki élet élése. Az élet kenyerét lássa az Eukarisztiában. Ne pietizmus, hanem élet jelentse nála az Oltáriszentség hatását. Azután azon kell lennie az oltáregyleti tagnak, hogy az egyleti kötelezettségnek tegyen eleget. Hiszen ez a kötelesség Krisztus-felruházás. Ki hanyagolná ezt el, ha már egyszer felszólítást kapott reá.

Végül pedig törödjék azzal is, hogy az oltáregyesület terjedjen. Nem szabadna prébániának lennie ezen egylet nélkül, mely lelkeket nevel, felruházza a templomot, a missziós kápolnát és a legalázatosabb munkatársakat adja a lelkipásztornak.

Dr. Tiefenthaler József.

A Budapesti Országos Központi Oltáregyesület közös havi ájtatossága az Örökimádás-templomban a hónap II. vasárnapján van. Reggel 8 óraker elmélkedés — szentmise — közös szentáldozással, délután 1/6 óraker szentbeszéd és ünnepélyes áldás. A résztvevő tagok teljes búcsút nyernek.

* * *

Nincs még egy olyan vallásos egyesület, melynek tagjai annyira fönséges hivatást teljesítenek, mint az oltáregyleté. Nemcsak a szentségi Úr Jézus közelébe hivatnak az engesztelő szentségimádás révén, hanem adományaikkal a szegény templomokban valósággal magáról az Úr Jézusról gondoskodnak az egyházi ruhák és szent edények adományozásával. Katolikus Testvér, tagja vagy-e már az Oltáregyesületnek. Jelentkezzél mielőbb. (Budapest, IX., Üllői-út 77.)

Az Oltáregyesület a budapesti plébániákon.

ELSŐ benyomásaimat a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület életéről akkor szereztem, midőn 1916 januárjában főpásztorom Budapestre küldött, hogy itt, ideiglenesen a budai Szent Imre-kollégiumban elhelyezkedvén, várjam be az udvari és várplébánia helyzetének rendezését s annak megtörténte után vegyem át annak vezetését. Kánter Károly, akit csak pár hónappal azelőtt neveztek ki esztergomi kanonokká, megvált a kir. palotai plébániától, de az Oltáregyesület sokkal inkább lelkéhez nőtt, semhogy attól el tudott volna szakadni. Megtartotta tehát az országos igazgatói tisztet és továbbra is olyan élénk és bensőséges kapcsolatban maradt kedves Oltáregyesületével, amilyent csak megengedett a távolság, mely őt tőlünk elválasztotta. Szükség volt azonban arra, hogy a távollevő országos igazgatót az ügyek vezetésében valaki helyettesítse és ezért Kánter Károlynak és a választmányának javaslatára engem nevezett ki Istenben boldogult főpásztorom a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület ügyvezető-igazgatójává. Ilyképen kettős örökség szállott a szent emlékü Kánter Károlyról az én gyenge vállaimra: a kir. vári plébánia és az Oltáregyesület igazgatása.

Teljesen tisztában voltam arra nézve, hogy Kánter Károlyt az Oltáregyesületben pótolni egyszerűen lehetetlen. Hiszen az ő bámulatos működésének és nagy sikereinek titka nem csupán apostoli buzgalmában, de egyszersmind egyéniségének csodálatos varázsában rejlett, mellyel a tökéletességre törekvő lelkeket magához tudta vonzani és büvkörében meg tudta tartani. Eszközei a szószék és a gyóntatószék voltak. Bárhol volt, körülötte mindenütt a buzgó lelkeknek serege tolongott. A hónap első és harmadik vasárnapján a kir. vártemplomban, a másodikon az Örökimádás-templomban, míg a negyedik vasárnapon a budai Szent Erzsébetrendi apácák templomában szokta tartani szentbeszédeit és mindenütt és minden alkalommal ott állott szószéke előtt nagyobbbrészt ugyanaz a lelkes gárda: lelki gyermekeinek serege. Ezekből toborozta az Oltáregyesület választmányának tagjait s ezek közül kerültek ki a lelkes terjesztők, akiket külön összejöveteleken tüzelt fel az apostolkodás legnehezebb munkájára: a taggyűjtésre. Valóban el lehetett mondani: ahol Kánter, ott az oltáregyesület. Ő volt a lelke a választmányának, mely vezetése alatt évről-évre fényesebb kiállításokban halmozta fel azt a gazdag anyagot, mely a szegény templomok feldiszipálására volt hivatva.

Mindazáltal volt valami az Oltáregyesületnek fényes íveléssel előre törő pályáján, ami Kánter Károly lelkét sehogysem elégíthette ki, sőt méltán töltötte el szomorúsággal. Míg szerte-széjjel az országban folyton keletkeztek a vidéki plébániákon új oltáregyesületek, addig a budapesti plébá-

niákon az Oltáregyesület nem tudott gyökeret verni. Megvolt a fényesen működő, erőteljes központ, de ez épen az ország szívében nem támaszkodott jól működő fiók-oltáregyesületekre. Ezzel Káner Károly sehogysem lehetett megelégedve. Hiszen ő mindenkinél jobban tudta és átérezte, hogy az Oltáregyesületnek minden egyes plébánián meg kellene lennie, mint az eucharisztikus élet ébresztőjének és elmélyítőjének. Azt is átlátta inkább, mint bárki más, hogy azzal ugyan nem lehet megelégedni, ha a budapesti hívek alkalmilag el-eljárnak az Örökimádás-templomba szentségimádásra vagy más eucharisztikus ünnepélyekre, ellenben otthon a saját plébániáikon hírét-hamvát sem találják: a szentségi Úr Jézus e magasztos kultuszának. Káner Károly nem egyszer kesergett e sorok írója előtt a felett, hogy a budapesti plébániákon nem sikerült meghonosítania az ő kedves Oltáregyesületét. Vajjon mit lehetett ennek oka? Sajnos, a magyar főváros lakosságának hirtelen felszaporodása a hitélet elmélyülésének épen nem kedvezett. A papság az óriási nagy lélekszámú plébániákon nem igen talált időt arra, hogy hitbuzgalmi egyesületek meghonosításával és vezetésével foglalkozzék. Egyébként is a liberális korszak az egész vonalon a lelkiismeretek elaltatására törekedett.

De végre eljött a lelki ébredés korszaka. Igaz, hogy a nemzetnek s főleg a főváros népének keserves tapasztalatok árán kellett megvennie azt a meglátást, hogy csak eleven hitből s főleg csak az Eucharisziából táplálkozó népnek van igazi szilárd erkölce, melyre, mint oszlopra a társadalmi rendet és békét rá lehet építeni. Az októbervégi forradalom és a kommunizmus erkölcsi mélypontját követő időbe, amidőn az óriási lélekszámú plébániákat legalább részben mégis sikerült felosztanunk, a híveket pedig az egyházközségi szervezetbe tömörítenünk, ebbe az utóbbi tizenöt esztendőbe esik Budapest plébániáin a hitélet örvendetes nekilendülése s ennek kapcsán az Oltáregyesület bevezetése a plébániái lelkipásztorkodásba.

Miután a közönynek a jege a lelkekről leolvadt, a budapesti papság

P. Buttykay az Örökimádás szószékéről megáldja a stációs képeket.

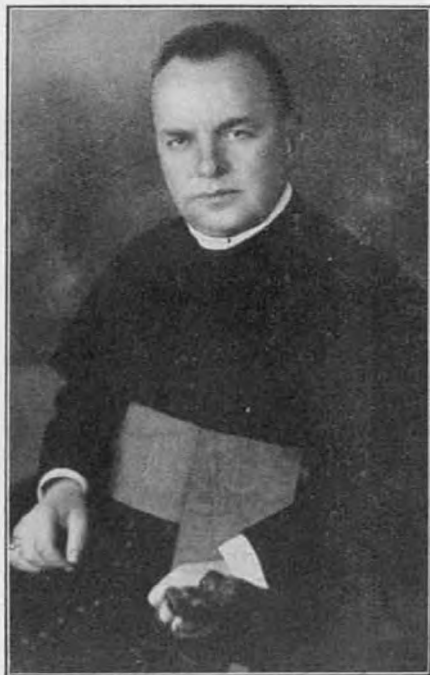
mindenütt örömmel állott az Oltáregyesület zászlaja mellé. A lelkipásztorok hamar felismerték az Oltáregyesületnek nagy és gyors hatását a plébániai lelkiélet átalakulására. Ez az a hitbuzgalmi társulat, amely tagjait magával a szentségi Üdvözítővel hozza közvetlen kapcsolatba. Ahol az Úr Jézus maga szól a lélekhez, ott nincs szükség sok közvetítő beszédre és lelkigyakorlatra. A papság ebbe a társulatba a legkönnyebben foghatja össze a híveket, akik társadalmi állás és műveltség dolgában messze esnek egymástól, mert a szent asztalnál szegény és gazdag, ifjú és öreg, művelt és kevésbé művelt nagy testvériségben olvad össze.

De nemcsak magukra a tagokra van az Oltáregyesületnek gyors átalakító hatása, hanem csakhamar átalakul a templomnak képe is. Nemcsak a külseje és belseje lesz egyszeriben tiszta, csinos, oltárai díszesek, templomi ruhái, szent edényei fénylők, körmenetei, ünnepélyei látogatottak és jól rendezettek, hanem ami mindennél értékesebb, megsaporodnak a szentség-látogatók és szentségimádók s főleg a gyakori áldozók. A jól megszervezett és szépen vezetett plébániai Oltáregyesületnek mindenre kiterjed figyelme, ami Isten házának díszéhez és a lelkek eucharisztikus életének gazdagításához tartozik. Megható, milyen buzgalommal vállalkoztak a budapesti plébániákon egyes tagok egy-egy oltár állandó díszítésére, virágok szolgáltatására, a templomi ruhák mosatására stb.

Emellett természetesen a tulajdonképeni célt, a szegény templomok segítését sem hanyagolták el. Igaz, hogy ebben a pontban volt némelyes küzdelmünk, míg ezt mindenütt megérttettük. Elég gyakori tünet ugyanis az, hogy a tagok adományait kizárólag a saját templomuk céljaira szeretnék felhasználni, míg azt már nehezebben értik meg, hogy mily nemes és érdemszerző dolog felkeresni és gondozni a szentségi Úr Jézust ott, ahol elhagyottság, szegénység, közöny környezi. Ámde az Oltáregyesület hamarosan erre is ráneveli tagjait. Ma már mindenütt megértik a budapesti plébániai oltáregyesületek, hogy az az alamizsna, melyet a tagok befizetnek, maradék nélkül a szegény templomokat illeti s erre a célra az országos központba küldendő be. Álljon itt néhány adat a fővárosi Oltáregyleteknek a központba eljuttatott alamizsnáiról. A legutóbbi három esztendőben az összes plébániákról 14.192 P folyt be. Valamennyi fiókegylet között az óbudai vezet, mely az utóbbi három év alatt kerek 1500 P-t küldött a központnak. Ennek nyomában a krisztinavárosi áll 1345 P-vel, a belvárosi 1145 P-vel, majd a Szent József-plébánia 1019 P-vel. De álljanak itt dicsérendő és követendő példaként a szegény, ma nagyrészt lebontott tabáni, mely három év alatt 727 P-t és az ugyancsak legnagyobb részben igen szegény népből összetevődő angyalföldi plébánia, mely 720 P-t tudott a szegény templomoknak juttatni. Ez a két utóbbi példa szolgáljon annak bizonyítékául, hogy az Oltáregyesület a szegény nép közt is virágozhat és hogy a sze-

gények kellő felvilágosítás és buzdítás mellett még az alamizna nyújtásában sem maradnak el a jobbmódúak mögött. Ezért indokolt az adományok gyűjtésében az a módszer, melyet az Oltáregyesületek legsikeresebben alkalmaznak, hogy t. i. nem szednek szoros értelemben vett «tagdíjakat», hanem kinek-kinek nagylelkűségére bízzák, hogy annyit adjanak, amennyit buzgóságuk diktál és amennyi tőlük telik. A tapasztalat bizonyítja, hogy a nagylelkűségbe vetett bizalom nem vall szégyent. Szegénysége okából senki ki ne maradjon az oltáregyesületből, hiszen még a legszegényebb is adhat pár fillér alamizsnát, melynek értéke így még sokkal nagyobb lesz az Úr szemében. Ez szolgáljon egyszerű vigasztalásul akkor, ha azt látjuk, hogy az általános elszegényedés miatt az oltáregyesületnek juttatott alamizsnában is visszaesés észlelhető. Ennek bizonyosságául rámutatok arra, hogy míg 1931-ben 5827 P, addig 1933-ban csak 4099 P folyt be a központba az összes budapesti oltáregyesületekből. De mily vigasztaló ezzel szemben az, hogy a lebontás alatt álló Tabán 1932-ben 120 P-t tudott juttatni a központnak, addig a rákövetkező, tehát anyagilag még gyöngébb 1933-as évben fel tudta növelni alamizsnáját 233 P-re. Hasonlóképpen a szegények közt is legszegényebb angyalföldi nép 1932-ben 154 P-t küldött be, 1933-ban nem hogy csökkentette alamizsnáját, de sőt 261 P-re emelte. Vigasztaló jelenségek ezek s világosan mutatják, hogy az Úr Jézus szeretete még a legszegényebbek között sem engedi elapadni az áldozatkészéget Isten házának díszé, fényé iránt.

Az Oltáregyesület fennállásának hetvenötödik évfordulóján a szentségi Üdvözítő iránt hálával telt szívvel állapíthatjuk meg, hogy ami után Káner Károly annyira epedett, az teljesedésbe ment: ma Budapestnek összes plébániáin él és működik az oltáregyesület, mint a plébániai lelkiélet ébresztgetője és elmélyítője. Ezek a fiók-egyesületek mindmegannyi pillérei a központnak, melyekre támaszkodva a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület bizalommal tekint a jövőbe.

Dr. Mészáros János, az Oltáregyesület országos igazgatója.

Dr. Mészáros János.

Az Oltáregyesület temploma.

AZ OLTÁREGYESÜLET 50 éves jubileumának utolsó évében nyílt ugyan meg, de életéből 25 év esik már az oltáregyesület 75 éves jubileumán számba jövő oltáregyleti munkaciklusba. A nagy alapítókat az a gondolat vezette, hogy az eukarisztikus eszme szolgálatának legyen egészen különálló temploma, amelynek

Az Örökimádás 25 éves jubileumára készült szentkép.

grófnővel és dr. Kiss Aladárné alelnöknővel. Mögöttük pedig mint a nagy apparátus fáradhatlan olajozója, az imádságos lelkű, lángoló buzgalmú szent ember, Kántor Károly prelátus.

Néhai Zichy Nándor gróf, Heinrich Aladár, Tömöry Károly és a sok más névtelen apostol, akiknek neve az Örökimádással kapcsolatban föl van írva az élet könyvében. Ez a bizottság az oltáregyesület tagjaival olyan buzgó munkát végzett, hogy azt tavaly a templom jubileumán méltán nevezte az első «Actio Catholicának» a nagynevű csanádi püspök.

szen különálló temploma, amelynek a neve: Örökimádás és az élete: a folytonos szentségimádás és a lélekemelő ünnepek minél több lelket buzdítsanak a szentségi Úr Jézus imáadására és minél tökéletesebben terjedjen elsősorban a fővárosban az Eukarisztianak az Úr Szíve szerinti kultusza.

Az Örökimádás-templom létrejöttéért a templomépítő-bizottság az Oltáregyesület tagjaival karöltve, óriási munkát végzett. Élő nagyjaink közül dr. móri Glattfelder Gyula csanádi püspök magasba ívelő pályájának kezdetén ennek a nagy műnek szolgálatába állította ragyogó tehetségét: föltétlen hódító ékesszólásával, meggyőző logikát és páratlan lelkesedést sugárzó írásaival, kitűnő praktikus érzékével — mondhatjuk — ő volt a főmozgatója az Örökimádás ügyének. Mellette egy szívvel és lélekkel állott az Oltáregyesület választmánya, élén a kegyelmes elnökasszonnyal, örgróf Pallavicini Edéné szül. Majláth Etelka

Elgondolhatjuk, hogy már maga a templom megépítésével járó propaganda is mennyire használt az eukarisztikus eszme ügyének. Az oltár-egyesület tagjainak száma megszorodott, mert a falvakat is bejáró terjesztőnk buzgósa folytán olyanok is beléptek az oltár-egyesületbe, akik különben alig voltak praktizáló katolikusok. Az Örökimádás gondolata szíven találta őket. Hisz maga e név inspirál: *Örökimádás*. Folytonos engesztelés az isteni Fölségnek, amelynek megbántásában mindenkinek része van s azért érzi a kötelességet is, hogy a folytonos megbántások — folytonos jóvátételt — «Örökimádás»-t kívánnak engesztelésül. Nem lehet leírni azt az örömet, amely nemcsak a templomépítő-bizottságot, hanem az egész országot eltöltötte az Örökimádás-templomának létrejöttén. Maga a koronás apostoli király jött el felszentelésére. Az ország mágnásvilága versenyzett abban, hogy fölszereléséből kivége részét: A templom páratlan szépségű művészi üvegfestéses ablakai, gótikus gyóntatószékei mind egy-egy nagy katolikus arisztokrata család címerével ékeskednek. Maga a főltár I. Ferenc József apostoli király ajándéka, rajta a gyönyörű szentségtartó a magyar eukarisztikus papság adománya. Lélek-, hiteszeretetről tanuskodik ez a magyar katolikus újkor egyik legnagyobb alkotása. Azóta is csináltak nagy és szép templomokat, de a szegedi fogadalmi templomot kivéve — ahol újra ott volt az Örökimádás létrejöttének nagy munkása, Glattfelder püspök — mindinkább csak akarások és a nehéz idők szegény világának «filléres» alkotásai az Örökimádáshoz viszonyítva.

A templomépítő akció eukarisztikus munkája után, mintha ennek a templomnak ívein, gyönyörű tornyán mindenütt a létrehozók buzgóságának lángjai lobogtak volna, tódultak az emberek az Örökimádásba. Kíváncsiak voltak, eljöttek megnézni. Bámulták! Ihlet szállta meg őket benne! Megszerették! Rajongtak, lelkesedtek érte! A szentségi Jézus gyönyörű szolgálata mind több és több lelket vonzott ide.

A szószéken minden hó második vasárnapján megjelent az *apostoli buzgóságú Kápter Károly*. És prédikált úgy, ahogy csak ő tudott: lángoló lelkesedéssel — néha csuromvizesre izzadva magát még télen is — egy és másfélórakon át hadakozott, vivott, hódított, a lelke és mindig nagyobb lett a szentségi Úr Jézus országa. A Ferencváros és Józsefváros katolikus hívei közül sokan megszerették annyira, hogy az új plébániák alapításának idején nagy lelkesedéssel akarták plébánia-templomukká tenni, amit a templom szolgálatát ellátó apácák miatt — az egyházi törvénykönyv előírásai nem engedtek meg.

Főleg Kápter Károly eukarisztikus harsonája volt az, amely szükségessé tette, hogy az Örökimádásnak egészen önálló lelkésze legyen, aki kizárólag a templom szolgálatára áll. 1911-ben nevezte ki az első lelkészt Vaszary Kolos bíboros hercegprímás dr. *Tiefenthaler* József személyében.

Ő teljes odaadással állott a templomot látogató hívek szolgálatára. Először sokszor munka nélkül ült és imádkozott a gyóntatószékben, később meg már nem is bírta egyedül, hanem a templomban miséző hitoktatókat is segítségül kellett hívnia. Az ő érdeme az elindítás, annak a nagyon bensőséges lelki életnek megalapozása, amely most már olyan gazdagon virágzott ki az Örökimádásban, hogy gondozása három állandó papnak ad sokszor igen kimerítő munkát. Legfőképpen a vásár- és ünnepnapokon és az előttük levő napokon, úgyszintén minden első péntekre legalább 600—700 gyónó igényeit kell kielégíteni. Ez a legnagyobb munka az Örökimádásban, mert a gyóntatószéken keresztül érintkezésben vannak a lelkészek a mostani, gondjaival mindent belepő életnek legkülönbözőbb problémáival. Számptalan házasságrendezés, megtérés a felekezetekből, lelki és földi útbaigazítás, nehéz ügyek kibogozása igen sokszor anyagi segítséssel is világítják meg ennek a színtelennek látszó pasztorációnak sziluettjeit.

De a legtöbb csodás hatás forrása az *állandó imádásra kitett legfőlségsébb Oltáriszentség*. Nem hiába a kegyelemnek forrása az Eukarisztika, de föl is élednek hatásaira a lelkek. Százával vannak a konvertiták és sok ezren az itt újjászületett lelkek. Általában igazi törekvések állandósulnak az Örökimádás híveiben az Úr Jézus tökéletes lelki uralma iránt. És ez az állandó törekvés a tökéletesség a földön. *Az Úr Jézusnak kell megkapnia, neki kell elfoglalnia a lelkünkben minden helyet.* Be kell rajtunk teljesednie a zoltáros szavainak: Dominus regit me — et nihil mihi deerit (22. zs. 1. v.), *az Úr az én vezérem és semmi sem hiányzik nekem.* Valóban semmi sem hiányzik a lelkünk tökéletességéhez, ha az Úr irányításának tökéletesen engedelmeskedünk.

Az Örökimádás-templom állandó szentségimádása, ájtatosságai, az eukarisztikus triduumok és a minden évben megtartott kilencnapos ünnepélyes engesztelő ájtatosság, az év folyamán előforduló ünnepeknek eukarisztikus vonatkozásban való megünneplése mind a szentségi Úr Jézus kedves alkalmi arra, hogy bőségesebb kegyelemben részesítse híveit, vagy több új lélekre terjessze ki uralmának édes igáját. Az Oltáregyesület templomának hitélete bizonyosság amellet, hogy az Eukarisztia tényleg a kegyelem kimeríthetlen élő kútja.

A templom hitéletének emelkedését mutatják a szentáldozások számáról készült statisztikák. Ezek mögött elképzelhető a sok-sok lelki átváltozás; az a nagy forgalom, mely — minden vasárnap legalább 5000 ember részvételével — e templomnak hét szentmiséjén lebonyolódik. Hála Istennek, minden szentmisén tele a templom, legalábbis lent a padok és a körülöttük levő szabadhely és télen 7—800, nyáron 5—600 a vasárnapi áldozók száma.

Ez a szép szertartásokkal kísért hitélet — azt mondhatnók — a szent-

ségi Úr Jézusnak állandó királyi udvartartása, mely Őt feltétlen megilleti és az eukarisztikus gondolatot a legjobban ébrentartja és terjeszti. Itt egészen otthon van az Oltáregyesület és úgyszólván ez a templom adja — perselypénzével és a hívek külön alamizsnáival — a legtöbbet a szegény templomok egyházi felszerelésére is. Ilyen szempontból az Örökimádás-templom megépítése az Oltáregyesület részéről a legjobb befektetésnek bizonyult. De jó ezt megírni az oltáregyesületi jubileum alkalmából azért is, hogy az Oltáregyesület mostani tagjai se sajnálják áldozataikat azért, hogy ez az egyesületi templom mindig szépen karbantartott legyen. Pl. a már igenis szükségesnek látszó kifestés, toronykövek és vízcsatornák javítása a tetőzeten mind kell, hogy szimpátiával találkozzanak az oltáregyesületi tagok részéről. Az az egyesület, amelynek jelszava: «Szeretem, Uram a Te házadnak dicsőségét» ezt kell, hogy saját templomán bemutassa. Egyházi ruhákkal és szerekkel el is van látva az Oltáregyesület temploma. Minden előírásos, szépséges és ragyogóan tiszta.

De így is van ez rendjén! Hiszen az ország minden részéből Budapestre jövő oltáregyesületi tagok fölkeresik ezt a templomot, kell, hogy ihlet, buzgóság és áhítat szállja meg őket az Örökimádásban. S ennek a lelki impresszióknak az Úr kegyelme mellett, külső behatások is hatásos előmozdítói.

Nagy hivatást teljesített és teljesít az Örökimádás-templom a főváros azon részén, ahol egyáltalában nem volt templom. A Ferencvárosnak csak a Bakács-téri temploma volt 58.000 hívő számára. Később felépült a gátutcai lazarista templom, de befogadóképessége — mely alig több 250—300 embernél — nem hozott enyhületet. Az Örökimádásban az oldalkarzatok nélkül is elfér 900—1000 ember, ami már jelentékenyen enyhíti a ferencvárosi és részben józsefvárosi templomhiányt. A székesfőváros is elismerte ezt, azért sohasem tagadta meg segítségét az Örökimádástól.

Az új plébániatemplomok Rezső-téri—Ecséri-úti felépülése a kénutcai nagybefogadóképességű kiségitőkápolna megnyitása egyáltalában nem csökkentették az Örökimádás látogatottságát, mert a templomok épülésé-

Az Örökimádás új nagyharangja (Mellette dr. Mátrai Gyula.)

mellett, külső behatások is hat-

vel egyidőben a hitélet is fokozódott. És ha megépül a Haller-piactéren az új középső ferencvárosi plébánia-templom és — ki tudja a jövőt — talán még több más templom a közelben, az Örökimádásnak mindig lesz közönsége, mert a szentségimádás, az eukarisztikus lelki élet mindig vonzani fogja a híveket e templomba.

A klinikák közelsége az ott megforduló, az ország minden részéből jött emberekkel szintén jelentős tényező az Örökimádás propagandás hivatása szempontjából. Igen sokan itt kérnek segítséget Istentől az operáció előtt, amelyre Budapestre jöttek; itt tesznek ígéretet, fogadalmat az Úr Jézus előtt és sokszor szívesen visszatérnek ide, ahol kérésük meggallgaltást talált.

Tehát ennek a templomnak a jövője is biztos. Egészen bizonyos, hogy mindig új meg új hívősereget fog ide vonzani a szentségi Jézus, kegyelmeinek kiapadhatatlan forrásával, az Eukarisztiával. Sőt azt hisszük, hogy amikor majd már minden városrésznek meglesz a saját temploma és a buzgó hitélet kovásza átjárja a budapestiek lelkét, akkor is, sőt hatványozott mértékben kedves temploma lesz az oltáregyesület temploma a híveknek, mert az Örökimádás mindig csak Örökimádás marad. *Dr. Mátrai Gyula.*

Rövid kivonat az Oltáregyesület alapszabályaiból.

Az Oltáregyesület *feladata*: 1. A szentséges Üdvözítő imádása; 2. kiengesztelése; 3. a szegény templomok segítése.

Tag lehet minden katolikus hívő, férfiak, nők és gyermekek.

A *tagok kötelezettségei* (bűn terhe nélkül): 1. A törzskönyvbe való beiratkozás; 2. havonként tetszés szerinti időben végzendő egy imádására; 3. a szegény templomok segítése.

Rendes tag, aki mind a három feltételt teljesíti.

Részvevő tag, aki az egyesület céljaira legalább is öt pengőt ad évenként.

Jótevő tag, aki bármely adományban részesíti az egyesületet.

Az Oltáregyesületbe *iratkozni lehet*: a Budapesti Központi Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.), vagy a választmányi tagok és a terjesztőnök útján, akik az alamizsnákat is elfogadhatják az Oltáregyesület javára.

Aldassék vég nélkül és dicsőíttessék a legméltóságosabb Oltáriszentség!

* * *

Szeretnők a szívek, lelkekbe ható rádiósugarakon továbbítani az Örökimádás gyémántfényes képét, hogy így minél több lelket nyithatnánk meg a szentségi Úr Jézusnak és minél több szívet fűroszthetnénk meg az Ő végtelen szeretetének kegyelemsugaraiban. Ehhez kérjük Katolikus Testvér a te imádat, áldozataidat és apostolkodásodat. Légy az Oltáregyesület apostola! A szentségi Jézusért! Az Ő eukarisztikus országáért — ha dolgozol — a legszentebb hivatásnak élsz, ami csak világi ember számára létezik.

Az örök táplálékról

Olcsvay Géza írása.

Az Oltáriszentség Krisztus urunkkal szoros és kerekded kapcsolatban áll. Ez kétségtelenül megbizonyosodott előttem!

Ez a tény nem is oly rejtélyes, mint azt a felületes nyugtalankodók képzelik. Különösen nem rejtélyes a XX. században elért tudományos és technikai eredmények idején.

Az Örökimádás jubileumi szentmiséjén résztvevő papság dr. Glattfelder Gyula csanádi püspökkel.

Az első Nagycsütörtökön, az Oltáriszentség alapításának mérhetetlen becsű napján, a megváltó halálra készülő Jézus megtörte az akkor divó ünnepi kenyeret és ezekkel az emlékezetes szavakkal nyújtotta tanítványainak: «Vegyétek és egyétek ebből mindnyájan, mert ez az Én testem!»

Az első Nagycsütörtök óta kerekén 1901. év telt el a «Kenyer» mindennapivá válása hőkentő gondolkodásra késztet... Ez látszólag tényleg rejtélyes, azonban a kenyér, akár fehér, akár barna, akár kovásztalan, akár kovászos, akár rozs-, vagy búzalisztból készül is, csak mint nélkülözhetetlen tápszer rejtélyes!... Rejtélyességben egyedül a «víz» rokon vele!... A víz, amit Urunk, a Krisztus, miután a külső tisztálkodásra már abban az

időben is mindenki által alkalmazott volt, az első belső tisztálkodás szimbólumaként is megjelölt. Azóta az embereknek, szükség esetén rejtélyesen hosszú időn át, a kenyér és a víz a fő tápláléka! A többi tápanyaghoz, tápszerhez viszonyítva, életfenntartólag, ez a kettő vezet. Kenyér és víz... Ugyan ki únjá meg a kenyeret és a vizet?... Vagy ki ne kívánná még lukullusi lakmározás ellenére is a szakácsművészeti szempontból annyira alacsonyrendű kenyeret?...

Ime, bizonyos, hogy a kenyérhez való ragaszkodás nem emberi eredetű, hanem a Mindenható Üdvözítő irgalmasságának folyománya, hiszen mindnyájan az övé vagyunk és Ő nem ismer zsidó, sem protestáns, sem buddhista és egyéb felfogású embert, csak Embert, akit vagy Jézus, vagy *Krisztus*, vagy e szent kettőzöttség által, de mindenáron menteni, istápolni, üdvözíteni akar!.. Mindnyájan az Övé vagyunk és ezt az elképesztően hányaveti és zilált tömeget, mely az anyagon csupán az anyagért él, valamilyen Általa megáldott, mindörökre megfogható «anyaggal» kellett s kell egységesítenie, hogy az Ember isteni kapcsolatát még az Ember akarata, vagy tévhite se bírja lerombolni, de még csak megszakítani sem!

Ha a teljes szentségi jelenlét igazát helyesen bizonyító katolikus dogmatikai fejtegetéseket figyelmen kívül is hagyjuk és csak a tudomány, meg a technika felfedezésein indulunk el, bátran és joggal állíthatjuk, hogy az Oltáriszentség Krisztus teljes teste és hogy ez áll minden egyes szentostya minden egyes tört darabkájára is!

* * *

Nézzük a rádiózással kapcsolatos csodálatos jelenségeket. Ki hitte volna el, még csak harminc évvel ezelőtt is, hogy abban a helyiségben, melyben éppen halálos csendben időzünk elképesztő zaj van, bámulatraméltó energiaküzdelem folyik, sőt a «világ» különböző pontjain keletkező, elhallzó szavak, dallamok hangjai nem múlnak el a «születés» után, hanem tovább hömpölyögnek, tehát «élve» maradnak és pl. a Föld nyugati pontjáról elindult hang pillanatok alatt, teljes összeépítettségében, jelenvaló lesz a Föld legszélsőbb keleti pontján éppúgy, mint bárhol, ha...?

Ki hitte volna el azt az állítást, hogy pl. Budapesten, este minden egyes zajos és csendes helyiségben, vagy nyílt mezőn éppúgy, mint zárt völgyben, vagy erdőben, a világ összes folyamatban lévő hangversenye teljes kerekdedségben jelen van a körülötte keringő levegőben?....

Néhány tudóst kivéve, senki!

Ezek is csak «hitték», de még nem voltak bizonyosak, mert a megfelelő képességük és kellékük hiányzott. De a tiszta, a jóindulatú, ideális hit rop-pont akaraterőt és kerekded célvágyat idéz elő!

Mamár mindennapos tény lett és egyáltalán nem nyugtalanító, hogy

az egyébként csendes esti szobánkban valóságos bábeli hangzavar van, mely megfelelő eszközökkel kutatva, felfogva, azután felnagyítva, pl. egy-egy önálló, értelmes zenei kompozícióvá válik.

Azonban, mindebben az emberi füllel nem hallható zenei, avagy egyéb szellemi élvezetben, ebben a csodálatos lehetőségben, mindennapos természetessége ellenére is, csak az részesülhet, aki az újjászülettetéshez okvetlenül szükséges eszközöket, direkt vagy indirekt fáradság árán, beszerzi. Teljes szellemi beállítottság nélkül, egyéni áldozat és fáradság nélkül nincs magasabbrendű részvétel, nincs eszköz, vagy hatástalan marad az egyébként tökéletes eszköz!... Az ember ma már telefonálhat Európából akár Amerikába is, ha telefont készít, vezetékeket fektet le, illet vagy legális, vagy illegális úton birtokba vesz, stb.... Még így is két pólusú biztosításra van szükség, mert az ú. n. felvevőkészülékek oly kezdetlegesek, hogy a természetes úton terjengő hangokat még nem képesek felfogni, kamatoztatni. A levegő csodáit felvevő eszközök szintén különbözök, aszerint, hogy kinek-kinek milyen fokú a képzettsége, a képessége és akarat-, valamint vágyereje.

És ki tudja ma, hogy mi minden van még teljes kiformaltságban az

Dr. Mátrai Gyula.

átlátszó levegőben? . . . Ki tudja, hogy mindazok az életfentartáshoz szükséges anyagok, melyeket fejletlen képességeink folytán, fejletlen állapotban bányásztunk ki a Föld mélyéből, nincsenek-e mind meg tökéletesebb állapotban az átlátszó levegőtengerben?

Senki, vagy ismét csak néhány tudós *hiszi* és az ideális hitük által gyarapodó akaraterejük majd, — ha a Mindenható bölcsessége is akarja — célbejuttatja őket . . .

* * *

A szentségi Krisztus testi jelenlétét hinni kell s korrekt tárgyilagsággal igénybe kell vennünk azokat az eszközöket, melyeket mint leadó-állomásokat, Ő maga jelölt meg földi élete alatt s hagyott szent hagyatékul egyháza által az embereknek, hogy aki teljes beállítottságúvá, felvevőképessé bírja magát formálni, felfoghassa Őt, a szentségi testben rejtőző örökforrás erejét . . .

* * *

Mármost, szinte kézenfekvő bizonyosság, hogy a szentségi teljes jelenlét csodálatos isteni életrehívása és fenntartása alatti szent áramlás valamilyen, valamilyen mérvben rásugározódhat az egyszerű «Kenyerék» millióra is azok billió és billió morzsáira is, hogy áldott erejű és hatású legyen a mindennapi Kenyerünk, melyet nap mint nap az Atyától kérünk, Jézus utasítására !

Az Oltáregyesület alkalmas az egyén lelkületének teljes átalakítására, mert nemcsak az Oltáriszentség imadására, hanem az abban jelenlévő Úr Jézusnak teljes követésére vezeti tagjait.

Akarsz-e egészen a szentségi Úr Jézus vezetése alá kerülni? Lépj be az Oltáregyesületbe !

* * *

Hazánkban az első Oltáregyesületet 1859-ben Trautwein János kegyestanítórendi áldozár és gróf Apponyi Györgyné, majd Cziráky Jánosné alapították Budapesten. Nov. 6-a az alapítás napja, mely az Oltáregyesület templomában, a Budapest, IX., Üllői-úton levő Örökimadásban egyházmegyei szentségimádási nap is egyszersmind.

* * *

Az Oltáregyesületről ne csak akkor szerezzünk tudomást, ha szegény templom számára segítségre van szükségünk, hanem mindenekelőtt lebegjen szemünk előtt a szentségi Úr Jézus ismeretének, imadásának és engesztelésének óriási súllyal ránk neheződő és kimondhatlanul kedves kötelessége.

* * *

Az Oltáregyesületet ott is meg kell alakítani, ahol nem szegény a templom, hogy segítsünk azokon a nagyon szegény templomokon, melyeknek hívei nem tudják templomukat a szükséges szerekkel ellátni.

❧ Dicsérjétek az Urat... ❧

HMIT a nagy természet öntudatlanul cselekszik, azt a teremtés koronájának, az eszes embernek tudatosan kell megtennie: *Istent imádni*, az Urat áldva dicsérni. A természet egész mivoltában: gazdag változatosságával, pompázó színeivel áldja a Teremtőt — az embernek sem szabadna mással törődnie, mint a fölséges Isten magasztalásával. De az élet száz és ezer gondja úgy szétszórja erőinket, úgy elaprózza percnyi időnköt, hogy (ha nem is hangosan, de lelkünkben) kimondjuk: «Nem érünk rá Istent szüntelenül dicsérni, állandóan imádni, magasztalni».

Igaz, az Istenért végzett minden munkánk, a jószándékkal összekapcsolt apró-cseprő jócselekedeteink mind Istent dicsérik — de valahogyan nem elég méltók ahhoz, hogy betöltsék a szenteknek ezt a szent hivatását, az Úr dicsőítését: évezredek nagy prófétái, a századok bájos szentjei kiemelkedtek a mindennapi élet lenyűgöző gondjai közül és teljesen Istennek éltek, az Ő dicsőségét keresték. Így születtek meg a gyönyörű Dávid-zsoltárok, így a szebbnél-szebb dicsőítő himnuszok.

A mult században is voltak ilyen gigászi lelkek, akiknek egyike, *D'Hoghorst* báróné, megalapította a Mária Reparatrix szerzetesnők kongregációját, hogy együttesen magasztalják, hogy felváltva imádják, hogy szüntelenül dicsérjék a nagy, a fölséges Istent. Így valósult meg az örökimadás eszméje, mely mint olyan az örökimadási apácák öröksége, sajátja. Ezek a Jézust-szerető lelkek a világ minden részébe elvitték, elhozták hozzánk is, felfokozták nálunk is az eukarisztikus Jézus nagy, mély szeretetét.

Jubilál a magyar *Oltáregyesület*. Mennyi bensőséges imádás ezen idő alatt! Az Ég és Föld Urát szerető lelkek naponta imádják a nagy Királyt, az eukarisztikus édes Jézust, imádják leborulva, tisztelettel, imádják áhítattal, szeretettel. Szemük nem lát mást, csak Őt, szeretetük egyetlen Tárgyát: a fehérleples Jézust. Ó, boldog szemek! Minden gondolatuk az Övé. Feléje tör reggel első fohászuk, az Övé este szívük utolsó dobbanása, az Övé nyugalomuk, pihenésük is. De ha nyugovóra térnek is, az adorálás nem szűnik meg: tart tovább az *örökimadás*. Amikor ugyanis az eukarisztikus Krisztus Király szerényen elvonul díszes-fölséges trónusáról s visszatér a csöndes tabernákulumba, akkor a földgolyóbis másik oldalán ugyanoly áhítattal, nemlankadó szeretettel, csak Istennek kijáró tisztelettel adorálnak, engesztelve könyörögnek a Jézust-szerető lelkek, a Reparatrix «örökimadási» apácák és oltáregyesületi tagok.

Adorálnak. Nem ajakkal, hanem lélekkel, szívvel imádkoznak ők. Szívük beszél s Szívhez szól, a legszentebb isteni Szívhez. Szent, szent, szent — imádkozzák az Ég angyalai; ezt zengik szív-lélekkel a dicsőült, a tisztánlátó szentek, a mennyei boldog lelkek, — ezt imádkozzák az örökké adoráló

lelkek is. Az eukarisztikus nagy Szív hallja a ki nem mondott szót is, mely a szerető szívből imád, dicsér, magasztal. Olyanok ők, mint az a boldog adoráló, aki — érezvén az emberi nyelv tökéletlenségét az isteni gazdagság és fölség kifejezésére — azt mondta: «Ő néz engem, én meg nézem Őt».

Amikor az Istent-szerető lélek így elmerül az isteni szentség, fölség és irgalom szemlélésében, *háladal* kél szívében, dicsőítő himnusz csendül ajkán. Mennyi kegyelem naponta minden lélek számára reggeltől napestig! A kegyelmek tengerében úszik a lélek: hivatásbeli és különleges kegyelmek egyaránt. Mennyi köszönnivaló!

Mily hálátlanok vagyunk ezzel a sok kegyelemmel szemben! Ó, mily sokszor megbántjuk az eukarisztikus édes Jézus szerető Szívét! A Jézus-szerető lélek önkéntelenül eltelik keserűséggel önmaga iránt, mert érzi, hogy hálátlanságával mily fájó sebet üt ismételten az értünk dobogó legszentebb Szíven. De *engesztel* mások bűneiért is: egyének, népek, az egész világ bűneiért.

És amikor így megtörve, lélekben megalázódva ott térdel az oltár előtt, ajka önkéntelenül *kérő imát* rebeg. Mit kér? Ó, be sok kérnivalója van! Kér magának egészséget, boldogságot, meglegedettséget, kér másoknak is hivatásuknak megfelelő kegyelmeket, népeknek békét, nemzeteknek egyetértést és kér Jézust nagyon szerető, szent, eukarisztikus papokat; kér a betegeknek egészséget, a haldoklóknak jóhalált, a megholtaknak örök üdvösséget. Mennyi kérnivaló!

Jubilálunk. Jubilál az Oltáregyesület. Gyönyörű gondolatot rejt magában az «Oltáregyesület» szó, melyre most rá kell mutatnunk. *Oltáregyesület* — az egész ország szentélyeinek, az egész világ oltárainak egyesülése az Úr imádásában, szent Szívének kiengesztelésében. Ne maradjunk ki ebből mi sem!

Miklósi László.

Mikor Jézus alszik.

VELE lenni jó. Hol Ő van, ott csend, béke, boldogság, szeretet, nyugalom, az édes tiszta élet, győzelmes jóság honol. Hol Ő van, ott vidám, erős, tiszta, meglegedett, buzgó, lelkesen törtető vagyok. Csak nézem Őt s minden elnyugszik bennem, mindent megértek, minden megoldódik. Nem mered semmi sem elém rettenetes kérdés gyanánt, ha nem is értem, de Ő érti, s mint gyermek, boldogan megyek tovább. *De ha Jézus egyszer elalszik?* Ha magamra hagy, küzdjek meg magam az élet problémáival, váratlan kérdéseivel, érthetetlen megpróbáltatásaival. Akkor érzem, hogy minden meginog bennem, mily gyenge, gyáva, törékeny, sérthető lélek vagyok. Hozzám ne nyúljon senki, rám ne nézzen, ne

szóljon senki — mert igazán, akkor összeroskadom, összetörődöm. Jézussal? — azt hittem én vagyok a legboldogabb, a legszebb lelkű, a legfinomabb, a leghűségesebb, a lelelkiismeretesebb, engedelmes. Szerettem volna akkor nagy áldozatot hozni érte, missióba menni, vértanuvá lenni. Uram, ha akarod, még a halálba is berohanunk éretted.

Nem, ne menj oda, csak rohanj be az életbe s azt viseld el érettem.

S érzem, hogy egyszerre minden meginog bennem, hogy gyöngé, gyáva, hűtlen, gonosz, makacs, szeretetlen, átkozódó, dühös, elalélt lettem. Elvesztettem a lelkesedést, a szeretetet, a békét, a vértanui lelkületet, az alázatosságot, az erőt, a kitartó biztosságot. Mi történt tulajdonképpen? Semmi — csak Jézus lepihent, alszik. Ó, csak erre vár a kísértő. Innen is, onnan is előbújik, mint csendes, hizelgő, simogató szellőcske. Tán még jól is esik, tetszik. Egy kis változás, valami új s nem gondolom, hogy ebből még vihar lesz. Ez a kis szellőcske, mint vékony fonal összefonódik a többivel s hatalmas korbács lesz, mely végigvág a hullámokon, rajtam, életemen, lelkemen és vihar lesz, nagy fejfordulás kívül és bennem.

Nem is tudtam, hogy ennyi rosszra is képes vagyok, én, aki Jézust szeretem. Nem is tudtam, hogy ez megtörténhetik velem. Velem, aki Jézus mellé szegődtem. Félek, rettegek, borzadok, utálom magam, az egész életet, ezt a küzdelmet. Hát hogy kerültem ide. S hová lett Jézus? *Ott van most is, csak alszik.*

Milyen más ez az alvás a békés, boldog, tiszta Názáretben. Mikor elindultam, Jézushoz csatlakoztam, azt hittem, hogy boldog Názáretbe kerültem, hol csend, imádság, szeretet. béke. munka, áldás honol.

S ime hová kerültem.

Akik Jézussal tartanak, azok számoljanak azzal, hogy nem lesz mindig az az édes Názáret, csend, béke, álmok merengő nyugalma, de néha viharos tenger, ingó-bingó hajó lesz az, hová Jézussal, ha igazán szeretem, menni kell. S én megyek. Mert Jézus szeret és én is Őt.

Tudom, el nem veszek s a viharok vége lesz és én újra nyugodt, boldog leszek. Csak türelem, Jézus csak azt akarja, hogy minden erőmmel bele fogódzkodjam s életem biztossága, boldogsága, reménysége és győzelme Ő legyen. Ha Jézus alszik, mint ember, de soha nem alszik, mint Isten s mindenkor kész, tud segíteni rajtunk.

Valkony Ferenc.

.....

Az Oltáregyesület megalakításában a püspöki hatóság mindenkor készséggel adja beleegyezését.

Előzetes tájékoztatót, nyomtatványokat az Országos Középponti Oltáregyesület irodája, Budapest, IX., Üllői-út 77. készséggel megküldi.

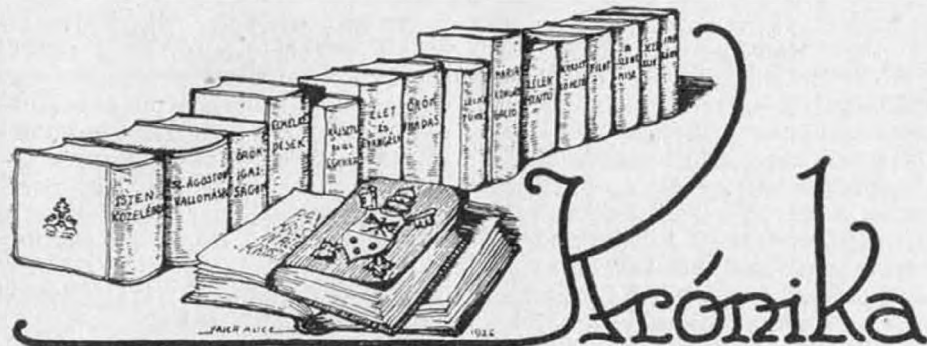
«Életünk, boldogságunk, jövőnk nemzeti nagylétünk az Eucharisztiaától függ.»

† Kánter Károly.

Ez is az Oltáregyesületért!

Az Országos Központi Oltáregyesület az Örökimadás templom mellé zárdát is épített s abba a *Mária Reparatrix szerzetet* hívta meg, hogy az oltáregyleti templomban ők hivatásszerűen lássák el a legfölségesebb Oltáriszentség imádatát. A szerzetbe *mindenféle rendű és rangú katolikus nők* (özvegyek is) felvétetnek, akik képességeik szerint osztatnak be a szentségi Úr Jézus dicsőségét szolgáló ház életében. *Az egyszerű konyhásnővér nem szolgálja kevésbé a szentségi Úr Jézus ügyét, mint az ünnepélyes gyönyörű uszályos kék-fehér fátyolos máter az imázsámolyon.* A reparatrix zárdában minden a szentségi Úr Jézusé. Tehetség, egészség, vagyon egyaránt. Főfoglalkozásuk a legméltóságosabb Oltáriszentség engesztelése s azért olyan buzgón törekszenek a tökéletességre, hogy erre a hivatásra mindennap alkalmasabbak legyenek. Csak olyan dolgokkal foglalkoznak, melyek ezt a lelki életet nem zavarják. Ilyenek: az oltáregyesületi iroda vezetése, törzskönyvezés, az «Örökimadás» és «Jézusom Örömom» folyóiratok kiadóhivatali teendői, az oltáregyleti egyházi ruhák varrása és himzése, a lelki gyakorlatos ház és Mária-kongregációk technikai teendői, ostyasütés (ezzel egész napon át reggeltől estig ketten foglalkoznak). (Az ország legtöbb plébániája ostyasükségletét tőlük szerzi be.) Szentképfestést és megrendelésre egyházi ruhák, zászlók stb. készítését is vállalják.

Nem igaz az a tévesen elterjedt följegés, hogy ebbe a szerzetbe csak igen nagy hozománnyal lehet belépni. Hisz maga a szerzet a legszegényebbek egyike. Szegényesen is él, ami szép és előkelő a megjelenésükben van, egyedül a szentségi Úr Jézusért van, akinek eucharisztikus udvarához tartoznak és iparkodnak minél méltóbb külsőséggel is dokumentálni azt. Bent a házban sem uszályt, sem felső fátyolt nem viselnek. A szerzetnek már 60 magyar tagja van. Úgy, hogy a generális anya beleegyezett egy második magyar ház alapításába, amely Neszmélyen lesz. Neszmély, gyönyörű fekvése, hegyek és Duna között, kitűnő levegője, a fővárossal való nagyszerű összeköttetése (vonattal naponta négyszer és a wieni autóbusszal is, mely a jövőre zárda előtt megy el, könnyen elérhető). Neszmély, noha lakóinak nagyobb része most református, történelme szerint is predesztinálva van arra, hogy a Reparatrix apácákat befogadja, mert Várhegyén a XIII. században Klarissza apácázárda állott (romjai ma is láthatók); a mai református templom helyén pedig bencéskolostor volt. A mai torony még az ő építményük. A generális anya jóváhagyása után már most csak pénz és még több magyar hivatás kell, hogy minél előbb fölépüljön a neszmélyi zárda egy második magyar «Örökimadás»-sal. Hivatások vagy adományok Mária Reparatrix Zárda Budapest, IX., Üllői-út 75 alá kéretnek.

Az Oltáregyesület 75 éves történetéből 50 év története pompás díszkiadásban jelent meg annak idején «A Budapesti Középponti Oltáregyesület félszázados története» címen. Itt az utolsó huszonöt évről akarunk hamisítatlan képet nyújtani pontos statisztikai adatok alapján.

Az utolsó huszonöt év legjelentősebb eseménye a **bpesti fiók oltáregyesületek megalapítása** az összes bpesti plébániában. Dr. Mészáros János prélátus, országos központi igazgatónk, ki egyszerűs mind Őemenciájának bpesti általános helytartója is, igen nagy éleslátással felfedezte a decentralizáció nagy előnyeit, az oltáregyesületnek a plébániában kézenfekvő hivatását — a hitélet melegágya, a buzgóság fátylahordozója, az apostoli lelkület propagátora lenni — és addig fáradozott, míg az oltáregyesület az összes bpesti plébániában meg nem alakult. S az oltáregyesület szervezetének ez a kiépítése nemcsak nem csökkentette a Központ látogatottságát, hanem inkább olyan apostolokat is adott a Központnak, akik különben alig találtak volna el oda a távolságok és körülmények folytán. A terjesztőnői gyűlések révén a Központ állandó kapcsolatot tart fenn a bpesti plébániai oltáregyesületekkel; az eucharisztikus eszméknek

hódítási alkalom minden plébániai oltáregyesületi ájtatosság, amelyet sok helyen olyan gyönyörű és bensőséges módon végeznek, hogy föltétlenül a legkiválóbb propagandát fejtik ki általa.

Az oltáregyesületek a plébániában több helyen — még az Akció Katolikat megelőzőleg — mint az egyházközség hitbuzgalmi szakosztályai működtek. Tevékenységük kiterjedt mindenre, ami a buzgóságot a hívek közt fokozhatja: lelkigyakorlatok, körmenetek, kultúresték, vallásos színezetű teaösszejövetelek stb. rendezésével iparkodtak az oltáregyesületek az egyházközség lelki életét föllendíteni.

Az *egyházi ruhák gondozása*, karbantartása és javítása, nemkülönben újjakkal pótlása is olyan feladat, amelynek teljesítésével az oltáregyesület nagy szolgálatokat tett a lelkipásztorkodásnak és a híveknek egyaránt. Még a fővárosi templomai is siralmas képet tártak a hívek elé hiányos és méltatlan egyházi felszereléseikkel, míg az oltáregyesület nem változtatott ezen a helyzeten. Az oltáregyesület tagjai némely helyen óriási áldozatot hoztak: adakoztak, gyűjtöttek, dolgoztak, hogy saját templomukban is lássék az oltáregyesületi vezérelv érvényesülése: «Szeretem, Uram, a te házádnak ékességét».

Ez a tevékenység az oltáregyesületi tagok lelkében a szentségi Úr Jézus iránti buzgóságból, hódolatos imáadásból és szeretetből fakad, viszont azoknak lelkében, kik még nincsenek közel az Eucharisztiahoz, a szükséges külsőségek s a jó példa hatása a legnagyobb mértékben érvényesül, éppen azt a lelkületet teremtve meg, melyből fakadt az oltáregyesületi tagoknál. Kétségtelen, hogy az eucharisztikus buzgóság kialakulásában nem utolsó szerepet vitt az oltáregyesület.

Az *eucharisztikus Gyermekszövetség*. Az Örökimádás-templom egykori lelkésze, dr. *Tiefenthaler József Reviczky Aladár* lazarista atyával együtt Káner Károly biztatásával alakították meg az oltáregyesület mellé a gyermekek eucharisztikus szövetségét 1912-ben. Nem volt akkor még más, az egész országban elterjedt az eucharisztikus gyermek egyesület. A háború utáni nehéz idő-kig pompásan működött. S azt is az eucharisztikus Gyermekszövetség javára lehet elkönyvelni, hogy sikere másokat új vallásos gyermekegyesületek alapítására bátorított. Voltak olyan munkatársai, kik itt szerzett tapasztalataikat, kimunkált készségeiket más egyesületekben kiválóan kamatoztatták. A «Jézusom Örömm» gyermeklap hasábjain kezdte fényes írói pályáját egyik legkiválóbb vallásos írónőnk, a «Jézusom Örömm»-ön keresztül kezdődött az a propaganda az «A Szív» érdekében (gyermekek apostolkodtatásával), mely később mindinkább kiszélesedve, olyan hatalmas olvasótáborot teremtett az «A Szív»-nek.

Az eucharisztikus Gyermekszövetség révén a *gyermekek gyakori áldozásának* X. Pius pápától anynyira óhajtott szokását honosította meg és mozdította elő az oltáregyesület.

Az oltáregyesület tagjai hivatásból is engedelmeskedtek a Szentatya eucharisztikus óhajainak, maguk napi áldozókká lettek és másoknál is a minél gyakoribb szentáldozások érdekében apostolkodtak. Innet van az a fővárosban igen elterjedt gyakorlat, hogy aki köznap el van foglalva, legalább vasárnap mindig áldozik. (Igy pl. az Örökimádás-templomban legalább 300 ilyen vasárnapi áldozó van.) Az oltáregyesület eucharisztikus propagandájának pompás eszköze az Örökimádás-templom, melynek jelentőségét fentebb külön cikkben (Az oltáregyesület temploma) méltattuk. Az oltáregyesület e templom révén külön kultúrmissziót is teljesít, mert a főváros egyik leglátogatottabb temploma. A huszonötezer hívős, csak háromszáz ember befogadóképességű templommal bíró középsőferencvárosi egyházközség híveinek, nemkülönben a józsefvárosiaknak is nagy szolgáltatokat teljesít.

Az oltáregyesület azonban nemcsak a legméltóságosabb Oltáriszentség kultuszát mozdítja elő, hanem — ami nagyon természetes — iparkodik a lelkiélet emelésére, a buzgóság előmozdítására is minden erejét latba vetni.

Központi háza egyúttal lelkigyakorlatos ház is. Mégpedig olyan, ahol mindig lehet lelkigyakorlatot tartani. A templom mellett az Üllői-út 77. sz. oldal az, ahol havonta legalább egyszer csoportos — zárt — prédikált lelkigyakorlat van (Szent Ignác módszere szerint valamely szerzetes vagy a templom lelkésze vezetésével), míg magányos lelkigyakorlatot (amikor a lelkigyakorlatozó könyvből elmélkedik és egy máter kalauzolja őt) 3—8—10—30 naposát is bármikor lehet kezdeni, mert e célra 38 szoba áll rendelkezésre. Ellátás igények szerint, ugyan aszerint a díjazás is,

mely napi 2 P-től 5 P-ig terjed itt az utolsó 25 év statisztikája a (lakás és koszt — télen fűtés). Álljon lelkigyakorlatos házról:

	Közös lelkigyakorlat	Zárt lelkigyakorlat	Egyéni 8 napos	Egyéni rendszeres lelkigyakorlat	O. E. lelkigyakorlat a templomban	Összesen hány személy	Szentmiséldozat	Szentáldozás	Missziós szentbeszéd
1909.	4		5	82		957	875	27.282	
1910.	7		7	191		1.272	905	37.035	
1911.	8		6	242		2.144	1.600	44.870	
1912.	9		4	83		1.754	2.138	57.785	
1913.	10		9	61	1	2.030	1.215	69.585	
1914.	6		5	82	1	1.580	2.005	85.870	
1915.	4		3	23	1	796	2.600	85.875	
1916.	10		2	17	1	2.207	2.708	92.335	
1917.	8		5	24	1	1.786	2.588	86.228	
1918.	6		4	50	1	1.161	2.245	84.483	
1919.	2			23	1	458	1.195	78.738	
1920.	7	2	3	218	1	2.390	2.390	77.318	
1921.	5	9	4	234	1	1.529	2.345	84.461	
1922.	8	5	5	118	1	1.488	2.315	80.896	
1923.	8	7	6	147	1	1.488	2.244	83.766	
1924.	8	7	7	91	1	1.650	2.043	88.320	1
1925.	6	6	4	195	1	1.759	1.975	94.175	
1926.	10	6	5	195	1	2.202	2.100	105.080	
1927.	6	5	8	90	1	1.450	1.826	108.840	
1928.	6	6	6	98	1	2.073	1.945	112.890	
1929.	9	4	11	100	1	2.039	1.918	123.548	
1930.	10	5	9	159	1	2.006	1.909	121.092	1
1931.	7	4	12	111	1	1.476	1.804	124.777	
1932.	9	4	8	30	1	1.507	1.735	119.850	
1933.	6	6	30	32	1	2.000	1.724	133.660	
Összesen	179	76	168	2.696	21	41.152	48.356	2,208.749	2

A zárt lelkigyakorlatok nagyrésze, vallásukat nem gyakorló munkásnők, ápolónők részére tartatott, kik teljesen ingyenes ellátásban részesültek.

A lelkigyakorlatok mellett a központi ház az oltáregyesület tagjaiból rekrutált kilenc Mária Kongregációnak is otthona.

A háború alatti időben a központi ház kórház volt a sebesültek részére, kiket az örökimádó apácák az oltáregyesület tagjaival együtt ápoltak. Nincsenek pontos adataink arról, hogy összesen hány beteget ápoltak a köz-

ponti házban, bizonyos azonban, hogy a testi gondozásnál sokkal többet ért az a lelki vigasz, melyet a központi ház a háború viharától megtépetteknek nyújtott. Sokszor jönnek vidékiek és keresik azokat, kik ápolóik, vigasztalóik voltak a legnehezebb időben. A zárda főnöknője annak idején magas (vörös-keresztes) kitüntetést is kapott a

kórház kiváló teljesítményeinek elismerésül.

A központi oltáregyesület az országnak egyik leghatalmasabb vallásos egyesülete; van összesen 788 oltáregyesületi fiók 92.860 taggal.

Ez a következőképen oszlik meg:

	Oltáregyletek száma	Tagok száma
Budapesten van	41	7.960
Esztergomi érseki megyében	123	14.570
Győri püspöki egyházmegyében	3	240
Hajdudorogi gör. szert. püspöki egyházmegyében	83	7.600
Pécsi püspöki egyházmegyében	—	—
Székesfehérvári egyházmegyében	38	5.100
Szombathelyi püspöki egyházmegyében	143	15.880
Váci püspöki egyházmegyében	47	6.740
Veszprémi püspöki egyházmegyében	116	12.510
Miskolci apostoli adminisztratívában	—	—
Kalocsa-bácsi érseki megyében	—	—
Csanádi püspöki egyházmegyében	14	2.100
Debreceni apostoli adminisztratívában	3	1.041
Egri érseki megyében	123	13.490
Szatmári magyarrészi apostoli kormányzóságban ..	7	1.101
Kassai egyházmegye helynökségben	14	1.150
Rozsnyói egyházmegye helynökségben	19	1.870
Pannonhalmi szentbenedek-rendi egyházmegyében ..	14	1.508
	788	92.860

Részletesebb statisztikájuk a következő:

Kimutatás a budapesti orsz. közp. Oltáregyesületről:

	Tagok száma
1922 Szent István plébániatemplom	
1922 Koronázó főtemplom	190
1930 Békásmegyeri pléb. templom	71
Budajenői pléb. templom ..	
1921 Haviboldogasszony krisztinavárosi pléb. templom ...	730

	Tagok száma
1924 Városmajori pléb. templom	218
1920 Tabáni pléb. templom	245
1921 Szent Imrevárosi pléb. templom	250
1931 Kelenföldi kisegítőtemplom	76
1931 Külsőlágmányosi kisegítőtemplom	68
1921 Felsővízvárosi pléb. templom	263
1921 Alsóvízvárosi pléb. templom	120
1921 Országúti pléb. templom ...	226
1921 Ujlaki pléb. templom	242
1921 Óbudai pléb. templom	1.435
1921 Rómaifürdői kápolna	48
1926 Budaörsi pléb. templom ...	66
1921 Belvárosi pléb. templom ...	170
1921 Lipótvárosi bazilika	380
1928 Lőportárdulói pléb. templom	90
1921 Terézvárosi pléb. templom ..	221
1921 Szent Család pléb. temploma	111
1920 Angyalföldi pléb. templom .	120
1924 Külsőváci-úti pléb.	129
1921 Erzsébetvárosi pléb. templom	436
1922 Herminamezei pléb. templom	83
1921 Magyarok Nagyasszonya lelk. templom	63
1921 Magyarok Nagyasszonya pléb. templom	63
1920 Zuglói pléb. templom	309
1921 Józsefvárosi pléb. templom.	138
1929 Krisztus Király pléb. templom	106
1921 Szent Rókus pléb. templom	56
1920 Ferencvárosi pléb. templom.	64
1932 Szent László- és Szent Gellért-kórház	50
1930 Külsőferencvárosi pléb. templom	46
1928 Külsősoroksári-úti lelkészség	130
1921 Magyarok Nagyasszonya tisztviselő-telepi pléb. templom	271
1926 Kada-utcai lelkészség	132
1928 Törökőri Kis Teréz pléb.	68
1926 Áugusztá-telepi lelkészség ..	93
1926 Pongrácz-úti lelkészség	70
1933 Kövi Boldogasszonyról nev. templom	86

Jelenleg 41 Oltáregyesület van.

Tagok száma 7.960

KIMUTATÁS.

	Tagok száma
Esztergom egyházmegyei Oltáregyesületekről.	
1868 Alsó-Szemeréd (Hont m.)	
1909 Alsó-Pél (Bars m.)	
1906 Alsó-Várad (Bars m.)	

- 1906 Alistál (Pozsony m.)
 1910 Aszós (Nyitra m.)
 1914 Alsó-Bágyon (Hont m.)
 1908 Balassagyarmat (Nógrád m.)
 1930 Békásmegyér (Pest m.)
 1917 Börzsöny (Hont m.)
 1903 Bakabánya (Hont m.)
 1926 Budaörs (Pest m.)
 1912 Baka (Pozsony m.)
 1898 Bozók (Hont m.)
 1908 Bajót (Esztergom m.)
 1909 Baromlak (Komárom m.)
 1909 Bars-Taszár (Bars m.)
 1909 Bars-Kisfalud (Bars m.)
 1910 Bars-Cseke (Bars m.)
 1904 Csejte (Nyitra m.)
 1925 Cserháthaláp (Nógrád m.)
 1929 Csév (Esztergom m.)
 1926 Drégelypalánk (Hont m.)
 1904 Deména (Hont m.)
 1918 Dorogh (Esztergom m.)
 1915 Dunaszerdahely (Pozsony m.)
 1927 Dunaszeg (Komárom m.)
 1929 Dunaszentpál (Győr m.)
 1894 Esztergom (Esztergom m.)
 1908 Érsekújvár (Nyitra m.)
 1877 Endrefalva (Nógrád m.)
 1901 Eperjes (Pozsony m.)
 1914 Egeg (Hont m.)
 1898 Eledec (Bars m.)
 1912 Etes (Nógrád m.)
 1915 Ekel (Komárom m.)
 1918 Ekecs (Komárom m.)
 1912 Felső-Szelle (Nyitra m.)
 1915 Felső-Atrak (Nyitra m.)
 1880 Galgóc (Nyitra m.)
 1915 Garamszőlős (Bars m.)
 1913 Gúta (Komárom m.)
 1908 Garamkelecsény (Bars m.)
 1912 Gyerk (Hont m.)
 1897 Hegybánya (Hont m.)
 1912 Horváti (Hont m.)
 1914 Hodrusbánya (Hont m.)
 1897 Ipolyság (Hont m.)
 1895 Ipolyszécsénke (Nógrád m.)
 1931 Ipolytölgyes (Hont m.)
 1907 Jakabfalva (Pozsony m.)
 1897 Komárom (Komárom m.)
 1911 Kopcsány (Nyitra m.)
 1912 Királyrév (Pozsony m.)
 1912 Karancsság (Nógrád m.)
 1914 Komját (Nyitra m.)
 1918 Lukanénye (Hont m.)
 1898 Ludány (Nógrád m.)
 1895 Morován (Nyitra m.)
 1911 Muzsla (Esztergom m.)
 1908 Mosonkiliti (Moson m.)
 1909 Malonya (Bars m.)
 1925 Mohora (Nógrád m.)
 1931 Mátraverebély (Nógrád m.)
 1927 Nyergesújfalu (Esztergom m.)
 1930 Nagybárkány (Nógrád m.)
 1895 Nagyfalu (Hont m.)
 1899 Nadlány (Nyitra m.)
 Nagyoroszi (Nógrád m.)
 1904 Nagy-Kozmály (Bars m.)
 1898 Nyitra-Bajna (Nyitra m.)
 1918 Nagy-Salló (Bars m.)
 1910 Nemcsény (Bars m.)
 1904 Nagy-Órvistye (Nyitra m.)
 1908 Nagy-Tétény (Nyitra m.)
 1913 Nádszeg (Pozsony m.)
 1913 Nagy-Kálna (Bars m.)
 1914 Nyír (Bars m.)
 1915 Negyed (Nyitra m.)
 1914 Nyitranagyker (Nyitra m.)
 1910 Nagybajcs (Győr m.)
 1929 Nógrádmargal (Nógrád m.)
 1905 Óbars (Bars m.)
 1911 Órsújfalu (Komárom m.)
 1902 Pozsony (Pozsony m.)
 1927 Pilismarót (Esztergom m.)
 1891 Patak (Nógrád m.)
 1904 Pöstyén (Nyitra m.)
 1914 Pereszlény (Hont m.)
 1915 Poledin (Nyitra m.)
 1863 Pilszentlélek (Esztergom m.)
 1926 Püski (Győrmoson m.)
 1923 Rimóc (Nógrád m.)
 1895 Rattnóc (Nyitra m.)
 1898 Istvánháza (volt Steffolkó) (Hont m.)
 1911 Szimő (Komárom m.)
 1907 Somorja (Pozsony m.)
 1900 Soponya (Nyitra m.)
 1909 Szete (Hont m.)
 1906 Szénavár (Hont m.)
 1909 Szelepcsény (Bars m.)
 1912 Ságújfalu (Nógrád m.)
 1912 Szered (Pozsony m.)
 1872 Szalka (Hont m.)
 1914 Szőlgyén (Esztergom m.)
 1914 Szob (Hont m.)
 1928 Szécsény (Nógrád m.)
 1929 Süttő (Esztergom m.)
 1913 Tallós (Pozsony m.)
 1914 Temetvény (Nyitra m.)
 1918 Tát (Esztergom m.)
 1924 Tokod (Esztergom m.)
 1908 Úny (Esztergom m.)
 1880 Vágkirályfa (Nyitra m.)
 1899 Vámosmikola (Hont m.)
 1910 Vágmedence (Nyitra m.)
 1912 Vágfarkasd (Nyitra m.)
 1918 Verebély (Bars m.)
 1903 Zsitvabessenyő (Bars m.)
 1909 Zsitvaújfalu (Bars m.)
 1912 Zsitvaapáti (Bars m.)
 Felső-Sipék (Hont m.)
 Egyházgelle (Pozsony m.)
 Hont (Hont m.)
 123 Oltáregyesület. Tagok száma
 14.570.

KIMUTATÁS.

Győr egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1929 Bábolnapusza (Komárom m.)
 1900 Hédervár (Győr m.)
 1916 Siklósd (Sopron m.)
 3 Oltáregyesület. Tagok száma 240.

Jegyzet. Az Oltáregyesület meg van alakulva több helyen, de a Központtal nem egyesülve dolgozik.

KIMUTATÁS.

Hajdu egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1906 Bodrogkeresztur (Zemplén m.)
 1921 Biri (Szabolcs m.)
 1921 Budapest (Pest m.)
 1921 Bököny (Szabolcs m.)
 1926 Balsa (Szabolcs m.)
 1931 Bátorleget (Szabolcs m.)
 1915 Csikszentgyörgy (Csik m.)
 1916 Csegöld (Szatmár m.)
 1925 Csengerújfalu (Szatmár m.)
 1925 Debrecen (Bihar m.)
 1921 Erdőhorvát (Zemplén m.)
 1926 Encsencs (Szabolcs m.)
 1933 Érpatak (Szabolcs m.)
 1898 Felsőzsolca (Borsod m.)
 1921 Gáva (Szabolcs m.)
 1921 Görömböly (Borsod m.)
 1914 Hajduböszörmény (Hajdu m.)
 1916 Hejőkeresztur (Borsod m.)
 1919 Hajdudorog (Hajdu m.)
 1917 Jánk (Szatmár m.)
 1917 Kászonaltiz (Szatmár m.)
 1921 Komlóska (Abaujtorina m.)
 1918 Kállósenyén (Szabolcs m.)
 1926 Kiskálló (Szabolcs m.)
 1928 Kisvárd (Szabolcs m.)
 1929 Kenézlő (Szabolcs m.)
 1930 Kótaj (Szabolcs m.)
 1931 Kokad (Bihar m.)
 1891 Levelek (Szabolcs m.)
 1921 Máriapócs (Szabolcs m.)
 Mezőzombor (Zemplén m.)
 1920 Miskolc (Borsod m.)
 1921 Mezőladány (Borsod m.)
 1922 Makó (Csanád m.)
 1917 Nyirbakta (Szabolcs m.)
 1894 Nagypeleske (Szatmár m.)
 1917 Nyirparasznya (Szatmár m.)
 1918 Nagykároly (Szatmár m.)
 1917 Nyirbéltek (Szabolcs m.)
 1919 Nyiregyháza (Szabolcs m.)
 Nyirkarász (Szabolcs m.)
 Nyirlövő (Szabolcs m.)
 1921 Nyirgelse (Szabolcs m.)
 1917 Nyirmada (Szabolcs m.)
 1917 Nagykászon (Szatmár m.)
 Nyirábrány (Szabolcs m.)

- 1922 Nyirvasvári (Szabolcs m.)
 Nyirgalóc (Szabolcs m.)
 Nyirpaszony (Szabolcs m.)
 1925 Nyiradony (Szabolcs m.)
 1925 Nyirgyula (Szabolcs m.)
 1926 Nagyálló (Szabolcs m.)
 1914 Nyircsászari (Szatmár m.)
 1930 Nyirszőlős (Szabolcs m.)
 1931 Nyirderzs (Szabolcs m.)
 1932 Nyirbátor (Szabolcs m.)
 1932 Napkor (Szabolcs m.)
 1933 Nyirmártonfalva (Szabolcs m.)
 Nyiracsád (Szabolcs m.)
 Oros (Szabolcs m.)
 1917 Petneháza (Szabolcs m.)
 1928 Pirice (Szabolcs m.)
 1914 Révaranyos (Szabolcs m.)
 1918 Szárazberek (Szatmár m.)
 1897 Szatmárnémeti (Szatmár m.)
 1913 Sárközujlak (Szatmár m.)
 1897 Sajópálfa (Zemplén m.)
 1897 Sajóvamos (Zemplén m.)
 1916 Sajószöged (Zemplén m.)
 1911 Szakáll (Borsod m.)
 1921 Szerencs (Zemplén m.)
 1921 Sárospatak (Zemplén m.)
 1926 Lényő (Szabolcs m.)
 1930 Sátoraljauhely (Zemplén m.)
 1924 Tiszabud (Szabolcs m.)
 1924 Tornyospálca (Szabolcs m.)
 1922 Tiszadony (Bereg m.)
 1920 Újfehértó (Szabolcs m.)
 1931 Ura filia (Csengerújfalu) (Szatmár m.)
 1921 Vencsellő (Szabolcs m.)
 1921 Vajdác (Zemplén m.)
 1932 Végárdó (Zemplén m.)
 Zemplénagárd (Zemplén m.)

Jelenleg 83 Oltáregyesület van. Tagok száma 7.600.

KIMUTATÁS.

Székesfehérvár egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1929 Albertfalva (Fejér m.)
 1914 Alcsut (Fejér m.)
 1933 Bicske (Fejér m.)
 1913 Budakeszi (Pest m.)
 1933 Baross Gábor-telep (Pest m.)
 1934 Balinda-Kisgyón (Fejér m.)
 1926 Csobánka (Pest m.)
 1929 Csákvár (Fejér m.)
 1898 Csór (Fejér m.)
 1934 Csókakö (Fejér m.)
 1926 Dunaharaszti (Pest m.)
 1910 Felcsut (Fejér m.)
 1910 Hatyánpuszta (Fejér m.)
 1898 Inóta (Fejér m.)
 1914 Kábor (Fejér m.)
 Lovasberény (Fejér m.)
 Moór (Fejér m.)

1929 Martonvásár (Fejér m.)
 1860 Nagy-Láng (Fejér m.)
 1896 Nadap (Fejér m.)
 1920 Nagy-Tétény (Fejér m.)
 1922 Nagy-Perkáta (Fejér m.)
 1922 Polgárdi (Fejér m.)
 1930 Pilisszentkereszt (Pest m.)
 1914 Szár (Fejér m.)
 1917 Solymár (Pest m.)
 1913 Sóskut (Fejér m.)
 1892 Sárszentmiklós (Fejér m.)
 1898 Tárnok (Fejér m.)
 1920 Tác (Fejér m.)
 1925 Törökbálint (Pest m.)
 1932 Tordas (Fejér m.)
 1914 Ujbarok (Fejér m.)
 1929 Vértesboglár (Fejér m.)
 1930 Vajta (Fejér m.)
 1932 Vál (Fejér m.)
 1932 Vértesacska (Fejér m.)
 1920 Zámoly (Fejér m.)

Jelenleg 38 Oltáregyesület van. Tagok sz. 5100.

KIMUTATÁS.

Szombathelyi püspöki egyházmegye Oltáregyesületekről.

1895 Alsó-Bagod (Zala m.)
 1898 Alkó, Filia (Vas m.)
 1904 Alsó-Beszterce, Filia (Zala m.)
 1928 Alsóság (Vas m.)
 1928 Alsószeleste (Vas m.)
 1895 Baltavár és Filiálisai (Vas m.)
 1928 Boncód föld és Filiálisai (Zala m.)
 1903 Bándoly (Vas m.)
 1928 Bögöte (Vas m.)
 1913 Bagonya (Zala m.)
 1904 Bódeháza (Zala m.)
 1928 Bozsók (Vas m.)
 1929 Bucus, Filia (Vas m.)
 1921 Balogfa Filia (Vas m.)
 1934 Becsehely (Zala m.)
 1897 Csehimindszent (Vas m.)
 1877 Csipkerek, Filia (Vas m.)
 1904 Cserföld (Zala m.)
 1903 Csajta, Filia (Vas m.)
 1897 Csehi, Filia (Vas m.)
 1928 Csénye (Vas m.)
 1929 Celldömölk (Vas m.)
 1929 Dozmat (Vas m.)
 1914 Egyházasközpont (Vas m.)
 1928 Egyházashollós (Vas m.)
 1928 Egervár és Filiák (Vas m.)
 1928 Egyházasszeccsöd (Vas m.)
 1928 Egyházashetye (Vas m.)
 1929 Esztergenye (Zala m.)
 1900 Felső-Lendva (Zala m.)
 1895 Felső-Eőr (Vas m.)
 1915 Felső-Oszkó (Vas m.)

1904 Felső-Szénégető (Vas m.)
 1899 Farkasfalva (Vas m.)
 1928 Felsőszilvagy (Vas m.)
 1928 Felsőörönök (Vas m.)
 1929 Felsőszőlők (Vas m.)
 1889 Grodnó, Filia (Vas m.)
 1918 Gáborjáháza (Zala m.)
 1904 Göntérháza (Zala m.)
 1928 Gerse (Vas m.)
 1928 Hosszúpérezsg (Vas m.)
 1928 Hegyfalva (Vas m.)
 1912 Ivánc (Vas m.)
 1929 Izsákfa (Vas m.)
 1928 Ják (Vas m.)
 1930 Kerkakutas (Zala m.)
 1903 Kis-Unyom (Vas m.)
 1913 Körmend (Vas m.)
 1896 Kis-Pöse (Vas m.)
 1896 Kis-Csömöte (Vas m.)
 1897 Kéthely (Vas m.)
 1896 Kukmér (Zala m.)
 1904 Kámaháza (Zala m.)
 1918 Kebeleszentmárton (Zala m.)
 1932 Kőszeg (Vas m.)
 1904 Közép-Beszterce (Zala m.)
 1928 Kerkaszentmiklós (Zala m.)
 1928 Kerca (Vas m.)
 1928 Kemenesmihályfa (Vas m.)
 1929 Kemeneshőgyész (Vas m.)
 1929 Kőszegszerdahely (Vas m.)
 1896 Ludad (Vas m.)
 1896 Lukácsháza (Vas m.)
 1904 Letenye (Zala m.)
 1918 Lendvavásárhely és Filiái (Vas m.)
 1928 Lenti (Zala m.)
 1894 Máriafalva (Vas m.)
 1928 Millei (Zala m.)
 1928 Meszlen (Vas m.)
 1903 Nagy-Unyom, Filia (Vas m.)
 1897 Nagy-Pöse (Vas m.)
 1896 Nagyesömöte, Filia (Vas m.)
 1907 Németújvár (Vas m.)
 1920 Nagylengyel (Zala m.)
 1928 Nádasd (Vas m.)
 1928 Nick (Vas m.)
 1928 Nagygencs (Vas m.)
 1928 Nárai (Vas m.)
 1928 Nagykölked (Vas m.)
 1928 Nagynarda (Vas m.)
 1929 Nagycsákány (Vas m.)
 1933 Nemesböd (Vas m.)
 1909 Orbánfalva, Filia (Vas m.)
 1928 Ölbő (Vas m.)
 1927 Olad (Vas m.)
 1903 Pergelin (Zala m.)
 1895 Pecöl (Vas m.)
 1913 Pinkaszentmihály (Vas m.)
 1928 Páka (Zala m.)
 1932 Petrikeresztur (Zala m.)
 1934 Pola, Filia (Zala m.)
 1896 Rum (Vas m.)

1903 Rohonc (Vas m.)
 1898 Rédics (Zala m.)
 1910 Rábakeresztúr (Vas m.)
 1903 Radamos (Zala m.)
 1894 Rábakovácsi (Vas m.)
 1928 Rábagyarmat (Vas m.)
 1928 Rábahídvég (Vas m.)
 1928 Rábakéthy (Vas m.)
 1928 Rábászenttamás (Vas m.)
 1928 Resznek (Zala m.)
 1929 Rígyác (Vas m.)
 1928 Szentléránt (Vas m.)
 1928 Szentadorján (Zala m.)
 1894 Szombathely (Vas m.)
 1903 Sorkipalány, Filia (Vas m.)
 1895 Salamonvár (Zala m.)
 1889 Sóshegy, Filia (Vas m.)
 1903 Szalónak (Vas m.)
 1894 Stém (Vas m.)
 1892 Szombatfa (Vas m.)
 1896 Seregélyháza (Vas m.)
 1897 Szarvaskend (Vas m.)
 1899 Szentelek (Vas m.)
 1903 Sámfalva (Vas m.)
 1905 Szécsisziget (Zala m.)
 1904 Szentivánlak (Zala m.)
 1905 Szentsebestyén (Vas m.)
 1928 Szepetnek (Zala m.)
 1928 Szentkirály (Vas m.)
 1928 Szőce (Vas m.)
 1928 Szentpéterfa (Vas m.)
 1928 Szentgotthard (Vas m.)
 1929 Szijártóháza (Zala m.)
 1904 Tüskeszér, Filia (Zala m.)
 1928 Táplánfa (Vas m.)
 1928 Tótszentmárton (Zala m.)
 1929 Tömörd (Vas m.)
 1929 Torony (Vas m.)
 1929 Vép (Vas m.)
 1898 Vizlendva (Vas m.)
 1928 Vasszécsény és Filiái
 1929 Városmiske (Vas m.)
 1931 Vasszentmihály (Vas m.)
 1894 Zalaegerszeg (Zala m.)
 1904 Zalasombatfa (Zala m.)
 1904 Zsitkóc, Filia (Zala m.)
 1924 Zalahashágy (Zala m.)
 1928 Zalaszentgyörgy (Zala m.)
 1928 Zalaerdőd (Zala m.)

Oltáregyesületek száma 143. Tagok sz. 15.880.

KIMUTATÁS.

Vác egyházmegyei Oltáregyesületekről.

1933 Algyő (Csongrád m.)
 1932 Alag (Pest m.)
 1926 Alsódabas (Pest m.)
 1930 Ágosegyháza (Pest m.)
 1928 Alsógöd (Pest m.)
 1904 Boldog (Pest m.)

1928 Bag (Pest m.)
 1930 Csanytelek (Csongrád m.)
 1927 Dömsöd (Pest m.)
 1904 Ecseg (Nógrád m.)
 1931 Farnos (Pest m.)
 1928 Felsőgöd (Pest m.)
 1930 Fülöpszállás (Pest m.)
 1931 Felsődabas (Esztergom m.)
 1927 Gyón (Pest m.)
 1928 Gomba (Pest m.)
 1928 Herencsény (Nógrád m.)
 1906 Isaszeg (Pest m.)
 1897 Jobbágyi (Nógrád m.)
 1906 Jászkarajenő (Pest m.)
 1907 Kunhalas (Pest m.)
 1913 Kistarcsa (Pest m.)
 1928 Kerekegyháza (Pest m.)
 1928 Kerepes (Pest m.)
 1928 Kiskunlacháza (Pest m.)
 1929 Kecskemét-Szentkirály (Pest m.)
 1929 Kohárszentlőrinc (Pest m.)
 1929 Kispest-Wekerletelep (Pest m.)
 1911 Kóka (Pest m.)
 1902 Monor (Pest m.)
 1904 Mindszent (Csongrád m.)
 1929 Mogyoród (Pest m.)
 1911 Örkény (Pest m.)
 1933 Ócsa (Pest m.)
 1933 Pesterzsébet (Pest m.)
 1933 Püspökhatvan (Pest m.)
 1933 Rákospalota (Pest m.)
 1909 Rád (Nógrád m.)
 1859 Szolnok (Szolnok m.)
 1931 Sződliget (Pest m.)
 1909 Sándorfalva (Csongrád m.)
 1933 Tass (Pest m.)
 1914 Tápióbicske (Pest m.)
 1925 Törökbálint (Pest m.)
 1911 Tápé (Csongrád m.)
 1930 Ujkécske (Pest m.)
 1927 Ujhartyán (Pest m.)

Oltáregyesületek száma 47. Tagok száma 6740.

KIMUTATÁS.

Veszprém egyházmegyei Oltáregyesületekről.

1927 Andócs (Somogy m.)
 1861 Aka (Veszprém m.)
 1914 Alsődörgicse (Veszprém m.)
 1928 Ajka (Veszprém m.)
 1914 Bakonyháza (Veszprém m.)
 1928 Balatonberény (Somogy m.)
 1914 Báté (Somogy m.)
 1928 Balatonszentgyörgy (Somogy m.)
 1911 Borzavár (Veszprém m.)
 1929 Balatonfüred (Zala m.)
 1900 Bezeréd (Zala m.)
 1928 Balatonkenese (Veszprém m.)

- 1932 Balatonakarattyá (Veszprém m.)
 1934 Bőhönye (Somogy m.)
 1933 Balatoncsicsó (Zala m.)
 1913 Börzönce (Somogy m.)
 1914 Bakonyság (Veszprém m.)
 1914 Bakonytamás (Veszprém m.)
 1913 Bócfölde (Zala m.)
 1914 Bakonyszentiván (Veszprém m.)
 1908 Berzence (Somogy m.)
 1922 Badacsony-Tomaj (Zala m.)
 1913 Csábrendek (Zala m.)
 1911 Csurgó (Somogy m.)
 1913 Csatár (Veszprém m.)
 1916 Csékut (Veszprém m.)
 1908 Csesznek (Veszprém m.)
 1934 Csákány (Somogy m.)
 1912 Dabrony (Veszprém m.)
 1927 Darvaspuszta (Somogy m.)
 1918 Fiad (Somogy m.)
 1910 Felsőrajk (Zala m.)
 1914 Fonó (Somogy m.)
 1929 Fűzfő (Veszprém m.)
 1921 Geszti (Somogy m.)
 1918 Gyömörő (Zala m.)
 1912 Gyulakeszi (Zala m.)
 1913 Garabonc (Zala m.)
 1914 Gölle (Somogy m.)
 1914 Hahát (Zala m.)
 1917 Igál (Zala m.)
 1912 Kaposvár (Somogy m.)
 1921 Kis-Bár (Somogy m.)
 1918 Keszthely (Zala m.)
 1899 Kup (Veszprém m.)
 1912 Kaposkeresztur (Somogy m.)
 1918 Kapoly (Somogy m.)
 1913 Kercseliget (Somogy m.)
 1912 Kutas (Zala m.)
 1917 Káptalanfa (Zala m.)
 1894 Lengyeltóti (Somogy m.)
 1850 Lókut (Veszprém m.)
 1914 Lovászpata (Veszprém m.)
 1900 Mosdós (Somogy m.)
 1912 Mindszentkálló (Zala m.)
 1918 Mihályfa (Zala m.)
 1932 Marcaltő (Veszprém m.)
 1933 Marcali (Somogy m.)
 1911 Nagykanizsa (Zala m.)
 1914 Nemesdéd (Somogy m.)
 1914 Nemesvid (Somogy m.)
 1925 Nagy-Atád (Somogy m.)
 1899 Nóráp (Veszprém m.)
 1912 Noszlop (Veszprém m.)
 1921 Nagyrada (Zala m.)
 1929 Nemesrádóc (Zala m.)
 1932 Nemestördemic (Zala m.)
 1918 Olaszfalu (Veszprém m.)
 1900 Orosztony (Zala m.)
 1915 Öreglak (Somogy m.)
 1912 Oroszi (Veszprém m.)
 1914 Öskü (Veszprém m.)
 1932 Órtilos (Somogy m.)
 1912 Pápa (Veszprém m.)
 1899 Pápakovácsi (Veszprém m.)
 1870 Páhok (Zala m.)
 1913 Pápasalamon (Veszprém m.)
 1913 Pölle (Somogy m.)
 1914 Pápateszér (Veszprém m.)
 1932 Pacsa (Zala m.)
 1900 Ráksi (Somogy m.)
 1911 Zala-Szegvár (Zala m.)
 1923 Siófok (Veszprém m.)
 1890 Sámson (Somogy m.)
 1931 Szápár (Veszprém m.)
 1913 Sümeg (Zala m.)
 1912 Somogyszil (Somogy m.)
 1911 Senta (Somogy m.)
 1913 Szentgyörgyvár (Zala m.)
 1933 Szentgál (Somogy m.)
 1915 Szomajom (Somogy m.)
 1914 Szőlád (Somogy m.)
 1917 Szentbékakála (Zala m.)
 1928 Ságvár (Somogy m.)
 1920 Somogysárd (Somogy m.)
 1928 Somogyacsa (Somogy m.)
 1934 Szentkirályszabadja (Veszprém m.)
 1885 Tótyyug (Somogy m.)
 1914 Tab (Somogy m.)
 1913 Toponár (Somogy m.)
 1897 Tapolca (Zala m.)
 1914 Tastár (Somogy m.)
 1916 Törökpoppány (Somogy m.)
 1911 Ukk (Zala m.)
 1872 Veszprém (Veszprém m.)
 1915 Vízvár (Somogy m.)
 1914 Vanyola (Veszprém m.)
 1928 Vörs (Somogy m.)
 1915 Zsitfa (Somogy m.)
 1914 Zimány (Somogy m.)
 1915 Zich (Somogy m.)
 1913 Zala (Somogy m.)
 1913 Zalaszentbalázs (Zala m.)
 1914 Zalahalap (Zala m.)
 1929 Zalakoppány (Zala m.)
 1930 Zalacsány (Zala m.)

Az Oltáregyesületek száma 116. A tagok száma jelenleg 12.510.

KIMUTATÁS.

Csanád egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1904 Battonya (Csanád m.)
 1913 Elek (Arad m.)
 1928 Kis-Telek (Csongrád m.)
 1934 Kecskéstelep (Csanád m.)
 1897 Kunágota (Csanád m.)
 1900 Magyar-Bánhegyes (Csanád m.)
 1929 Mezőkovácsháza (Csanád m.)
 1911 Nagykamarás (Arad m.)
 1910 Ószentiván (Torontál m.)
 1897 Pusztaföldvár (Békés m.)
 1899 Szeged (alsóváros) (Csongrád m.)

1901 Szeged (felsőközpont) (Csongrád m.)
 1911 Szeged (belváros) (Csongrád m.)
 1912 Szöreg (Torontál m.)

Oltáregyesületek száma 14. Tagok száma 2100.

KIMUTATÁS.

Debrecen apostoli kormányzóság Oltáregyesületeiről.

1911 Békéscsaba (Békés m.)
 1915 Csorvás (Békés m.)
 1925 Endrőd-Kondorostanya (Békés m.)

Oltáregyesületek száma 3. Tagok sz. 1041.

KIMUTATÁS.

Eger egyházmegyei Oltáregyesületekről.

1877 Apc (Heves m.)
 1862 Aroktő (Borsod m.)
 1903 Apátfalva (Borsod m.)
 1895 Aszaló (Abauj-Torna m.)
 1910 Atkár (Heves m.)
 1910 Alattyán (Szolnok m.)
 1900 Alsó-Telekes (Borsod m.)
 1912 Adács (Heves m.)
 1921 Aldebrő (Heves m.)
 1934 Arnót (Borsod m.)
 1883 Bóta (Borsod m.)
 1897 Boldva (Borsod m.)
 1897 Bükk Szent Erzsébet (Heves m.)
 1901 Bessenyszög (Szolnok m.)
 1903 Bátor (Heves m.)
 1907 Bodony (Heves m.)
 1907 Balaton (Borsod m.)
 1911 Berente (Borsod m.)
 1904 Bélapátfalva (Borsod m.)
 1918 Domaháza (Borsod m.)
 1892 Dédes (Borsod m.)
 1922 Domoszló (Heves m.)
 1910 Dorogháza (Heves m.)
 1912 Diósgyőr-Vasgyár (Borsod m.)
 1860 Eger (Heves m.)
 1882 Egercsehi (Heves m.)
 1898 Edelény (Borsod m.)
 1898 Egerbocs (Heves m.)
 1900 Erdőkövesd (Heves m.)
 1898 Egerbakta (Heves m.)
 1909 Ecséd (Heves m.)
 1899 Felső-Nyárad (Borsod m.)
 1899 Fínke (Borsod m.)
 1905 Felső-Telekes (Borsod m.)
 1913 Fényes-Litke (Szabolcs m.)
 1909 Felső-Szentgyörgy (Szolnok m.)
 1916 Feldebrő (Heves m.)
 1926 Fegyvernek (Jász-Nagykun-Sz. m.)
 1900 Gáva (Szabolcs m.)
 1902 Görömböly (Borsod m.)

1893 Gyöngyös (Heves m.)
 1897 Gyöngyöspata (Heves m.)
 1932 Gyöngyösoroszi (Heves m.)
 1914 Geszteréd (Szabolcs m.)
 1921 Heves (Heves m.)
 1899 Hangács (Borsod m.)
 1898 Hámor (Borsod m.)
 1928 Hejőbánya (Borsod m.)
 1904 Hevesaranyos (Heves m.)
 1903 Hejőcsaba (Borsod m.)
 1914 Harsány (Borsod m.)
 1864 Jászberény (Szolnok m.)
 1860 Jászapáti (Szolnok m.)
 1869 Jászdósa (Szolnok m.)
 1890 Jászárokszállás (Szolnok m.)
 1918 Jákóhalma (Szolnok m.)
 1910 Jászládány (Szolnok m.)
 1931 Jászfényszaru (Heves m.)
 1932 Jéke (Szabolcs m.)
 1867 Kunszentmárton (Szolnok m.)
 1903 Kiszvárd (Szabolcs m.)
 1910 Kisujszállás (Szolnok m.)
 1921 Kömlő (Heves m.)
 1929 Kemecse (Szabolcs m.)
 1900 Miskolc (Borsod m.)
 1917 Maklár (Heves m.)
 1866 Mezőkövesd (Borsod m.)
 1900 Mátraderescke (Heves m.)
 1896 Mesterszállás (Szolnok m.)
 1904 Mikófalva (Borsod m.)
 1904 Monosbát (Borsod m.)
 1905 Mezőcsát (Borsod m.)
 1910 Mátramindszent (Heves m.)
 1910 Nagy-Réde (Heves m.)
 1877 Nyíregyháza (Szabolcs m.)
 1908 Nyírbátor (Szabolcs m.)
 1899 Nyomár (Borsod m.)
 1903 Nyírbakta (Szabolcs m.)
 1914 Nyírkarász (Szabolcs m.)
 1916 Nyírlugos (Szabolcs m.)
 1917 Nyírbétek (Szabolcs m.)
 1917 Nyírábrány (Szabolcs m.)
 1907 Onód (Borsod m.)
 1928 Ózd (Borsod m.)
 1900 Pétervására (Heves m.)
 1906 Pásztó (Heves m.)
 1910 Parád (Heves m.)
 1900 Rudabánya (Borsod m.)
 1900 Recsk (Heves m.)
 1907 Rakamaz (Szabolcs m.)
 1906 Szentjakab (Abauj-Torna m.)
 1898 Szendrő (Borsod m.)
 1899 Szendrőlád (Borsod m.)
 1897 Szentdomonkos (Heves m.)
 1898 Szentandrás (Szolnok m.)
 1899 Szirád (Borsod m.)
 1883 Sata (Borsod m.)
 1895 Sály (Borsod m.)
 1897 Sajóvamos (Borsod m.)
 1904 Szentmárton (Borsod m.)
 1905 Sajónémeti (Borsod m.)

- 1910 Szuha (Heves m.)
 1911 Sajókazinc (Borsod m.)
 1911 Sajószentpéter (Borsod m.)
 1882 Szucs (Heves m.)
 1885 Tizsaszajol (Szolnok m.)
 1862 Tizsapüspöki (Szolnok m.)
 1900 Tizsada (Szabolcs m.)
 1932 Tarnaszadány (Heves m.)
 1894 Tibolddaróc (Borsod m.)
 1892 Törökszentmiklós (Szolnok m.)
 1912 Tizsanána (Heves m.)
 1915 Tarnaméra (Heves m.)
 1909 Tófalva (Heves m.)
 1897 Tarnalelesz (Heves m.)
 1920 Tizsaszentimre (Szolnok m.)
 1928 Tizsabezdéd (Szabolcs m.)
 1912 Uppony (Borsod m.)
 1894 Ujfehértó (Szabolcs m.)
 1912 Ujhuta (Borsod m.)
 1922 Újszentgyörgypusztá (Szolnok m.)
 1907 Visznek (Heves m.)
 1900 Váraszó (Heves m.)
 1929 Zaránk (Heves m.)
 Oltáregyesületek száma 123. Tagok száma 13.490.

KIMUTATÁS.

Szatmár egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1926 Csegöld (Szatmár m.)
 1910 Jánk (Szatmár m.)
 1926 Márok (Bereg m.)
 1928 Nyírmada (Szabolcs m.)
 1925 Szatmárceke (Szatmár m.)
 1932 Vásárosnamény (Bereg m.)
 1929 Zajta (Szatmár m.)
 Oltáregyesületek száma 7. Tagok száma 1101.

KIMUTATÁS.

Kassa egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1918 Abaujszántó (Abauj-Torna m.)
 1926 Abaujkér (Abauj-Torna m.)
 1907 Bodrogolasi (Zemplén m.)
 1907 Erdőbénye (Zemplén m.)
 1904 Felsőgagy (Abauj-Torna m.)
 1890 Hidasnémeti (Abauj-Torna m.)
 1929 Hejce (Abauj-Torna m.)
 1897 Ináncs (Abauj-Torna m.)
 1897 Léh (Abauj-Torna m.)
 1875 Nagy-Tállya (Zemplén m.)
 Pámlény (Abauj-Torna m.)
 1929 Tokaj (Zemplén m.)
 1929 (Telkibánya (Abauj-Torna m.)
 1933 Taktaharkány (Zemplén m.)
 Oltáregyesületek száma 14. Tagok száma 1150.

KIMUTATÁS.

Rozsnyó egyházmegyei Oltáregyesületekről.

- 1907 Bárna (Nógrád m.)
 1928 Bodvaszilás (Abauj-Torna m.)
 1929 Cered (Gömör m.)
 1900 Hidvégardó (Gömör m.)
 1897 Karancsbeszteri (Nógrád m.)
 1897 Karancsallya (Nógrád m.)
 1897 Karancsberény (Nógrád m.)
 1928 Karác (Nógrád m.)
 1897 Lapujtő (Nógrád m.)
 1902 Malé (Gömör m.)
 1916 Mátranovák (Nógrád m.)
 1930 Mirsefbányatelep (Nógrád m.)
 1903 Putnok (Gömör m.)
 1911 Ragály (Gömör m.)
 Szögliget (Abauj-Torna m.)
 1908 Szentsimon (Gömör m.)
 1908 Sajópüspöki (Gömör m.)
 1898 Tornaszentandrás (Abauj-Torna m.)
 1917 Zabar (Nógrád m.)

Oltáregyesületek száma 19. Tagok száma 1870.

KIMUTATÁS.

Pannonhalmi szentbenedekrendi egyházmegye Oltáregyesületeiről.

- 1921 Bársonyos (Veszprém m.)
 1921 Bakonybél (Veszprém m.)
 1921 Bakonypéterd (Veszprém m.)
 1921 Csanakfalva (Győr m.)
 1921 Győrszentmárton (Győr m.)
 1918 Győrszentiván (Győr m.)
 1921 Hegy (Győr m.)
 1921 Kajár (Győr m.)
 1921 Lázi (Veszprém m.)
 1921 Nyalka (Győr m.)
 1921 Ravard (Győr m.)
 1921 Tárkány (Komárom m.)
 1919 Vének (Győr m.)
 1921 Varsány (Veszprém m.)

Oltáregyesületek száma 14. Tagok száma 1508.

Hogy az Oltáregyesület milyen hivatást teljesít a szegény templomok segélyezésével mutatja az utolsó 25 évről készült statisztika, mely szerint a Központi Oltáregyesület 1909 óta adományozott:

Tárgyak száma	Tárgyak	Értéke	Összesnek P értéke	Tárgyak száma	Tárgyak	Értéke	Összesnek P értéke
243	kehely	90.—	21.870.—	227	beteglátogató		
14	külön paténa				burza, fehér	15.—	3.405.—
	római	10.—	140.—	188	beteglátogató		
52	görög szent ke-				burza, viola	5.—	940.—
	hely és paténa	176.—	9.152.—	256	dupla stóla ...	15.—	3.640.—
43	lándzsa, csillag,			234	stóla	10.—	2.340.—
	kanál gk.	12.—	516.—	69	antipendium ..	40.—	2.760.—
26	áldozató patina			576	ministráns ruha	25.—	14.400.—
	kendő	7-50	195.—	3066	palla	1.—	6.132.—
275	ciborium	120.—	33.000.—	3796	váilkendő	4.—	15.184.—
84	monstrancia	150.—	12.600.—	4519	corporale	3.—	13.557.—
166	beteglátogató			6348	purificatorium	1.—	6.348.—
	custodia	18.—	2.988.—	7284	lavabó	1.—	7.848.—
179	beteglátogató			1004	alba	70.—	70.280.—
	szt. olajtartó	7-50	1.342-50	808	karing	40.—	32.320.—
47	dupla szt. olaj-			598	ministráns-ing.	20.—	11.960.—
	tartó	20.—	940.—	246	oltárterítő,		
115	szenteltvíztartó	16-50	1.897-50		római	70.—	17.220.—
161	üstölő tömjén-			10	oltárterítő, gör.	50.—	500.—
	tartóval	36.—	5.796.—	120	cingulum	5.—	600.—
515	oltárgyertya-			43	stólavédő	1-20	51-60
	tartó	12.—	6.180.—	3	ostyaszelence	5.—	15.—
86	pacifiale, római	22.—	1.892.—	3	oltár	200.—	600.—
24	pacifiale, gör.	22.—	328.—	30	tábori oltárka-		
63	öröklámpa	38.—	2.394.—		zetta teljes fel-		
62	beteglátogató				szereléssel	500.—	15.000.—
	lámpa	15.—	930.—	61	burza	15.—	915.—
45	csengetyű	424.—	225.—	1	gyóntatószék	50.—	50.—
25	sekrestyeajtó-			22	dalmatica	100.—	2.200.—
	csengő	20.—	500.—	18	oltárpárna	3.—	54.—
90	ampolnák tálcá-						
	val	7.—	630.—				
90	kánontábla-kész-						
	let	15.—	1.350.—				
21	keresztelési						
	kanna, tálcá-						
	val	15.—	315.—				
47	pulpitus	20.—	940.—				
222	missale R.	50.—	11.100.—				
125	missale defunc-						
	torum	19-50	1.912-50				
7	rituale	8-30	58-10				
11	evangéliumos						
	könyv	7.—	77				
7	biretum	9.—	63.—				
74	mennyezet	400.—	18.800.—				
45	tabernakulum						
		150—200.—	6.750.—				
523	pluviale	140.—	73.220.—				
1871	kazula	100.—	187.100.—				
251	felonion	120.—	30.120.—				
270	velum	35.—	9.450.—				
261	ciborium-kő-						
	penyke	25.—	6.525.—				

705.616-20

Mindezen adatok tanúságot tesznek amellett, hogy az oltáregyesület hivatásának magaslatán áll és a szentségi Úr Jézus ügyét hűségesen szolgálja. Adja a Mindenható, hogy soha semmiféle viszontagságban se legyen hűtlen ezen hivatásához és mindig több és több lelket vonzzon a szentségi Úr Jézus táborába, az Ő dicsőségére és önmaguk javára.

Áldassék végnélkül és dicsőíttessék a legméltóságosabb Oltáriszent-ség!

Részletezve pedig éventént a következőképpen oszlik meg.

	Kelty patnával	Klón patna	Gk. kehely	Landzsza, csillag, kantai	Alderuti patna és kendő	Ciborium, nagy	Monstrancia	Beteglátható custedia	Beteglátható olajtartó	Dupla sz. olajtartó	Szenleltartó hintővel	Füstölő tömjéntartóval	Olajgyertyatartó	Pacificale, rom.	Feszlet, Gk.	Órklámpa	Beteglátható lámpa	Csengely	Szekresnyafő-csengő	Ampolnák tálcával	Kanonháblakészlet	Keresztel. kanna tálcával	Pulpius	Missale, rom.	Missale, def.	Evangéliumos könyv	Bireum	Mennyezet	Tabernaculum	Pluviale	
1909...	22					12	5	10	10	2	4	4	40	4	6	5	10	21		2	1	1	16	2						23	
1910...	42	2	7	2		24	12	17	17	1	12	21	72	20	1	13	17			9	11	1	26	14					49		
1911...	20		11	11		35	7	18	18		7	25	66	8	1	10	12		21	6	6	3	14	9					36		
1912...	8		5	5		27	6	17	17		11	24	64	8	1	5	7			3	3	1	19	16					43		
1913...	21		3	3		11	2	12	12		9	3	16	9	1		2			4	4	8	19	15					40		
1914...	19		1	1		9	2	13	3		11	2	72	8	2	6	2			3	3	0	5	7					23		
1915...	3		1	1		1	1	1	1		9	3	16	8	2	2	2			2	2	8	1	4	9				6		
1916...	3	2	4	1	1	8	1	2	6	9	8	8	4	6	1	2	2			5	4	2	1	5	5				2		
1917...			1	1		5	1	2	2		2	3	4	3	1	4	2					2	1	5	2				27		
1918...																															
1919...						1	1	1	1											5	4				1					11	
1920...	1	1				1	2	2	2					1	2										1					11	
1921...	1	1				1	2	2	2					2	2										3					11	
1922...	2	1				1	4	4	4	3	1	2		1	1															9	
1923...						1	3	3	3	3	2	5	1	1	1																2
1924...						1	3	3	3	1	3	1	2	1	1																1
1925...	4	1				3	1	3	3	1	1	4	1	2	1	1															14
1926...	3	6				1	3	6	8	1	1	4	6	2	1	2															14
1927...	9					12	4	8	8	2	3	6	10	5	2	3															26
1928...	10		4	4		9	4	8	8	4	4	7	14	1	2	3															36
1929...	8		2	2		14	4	8	8	5	5	15	18	1	1	4															39
1930...	23		6	6		22	5	2	10	3	9	9	18	2	1	1															43
1931...	18		1	1		12	4	9	9	4	6	9	20	1	1	2															40
1932...	17		2	2		12	3	10	10	4	3	9	20	4	2	3															43
1933...	12		2	2		17	12	7	9	8	7	13	16	1	3	1															38
Összesen	243	14	52	43	26	275	84	166	179	47	115	161	515	86	24	63	62	45	25	90	90	21	47	222	126	11	7	74	45	523	

